॥श्री गणेशाय नमः॥

चण्डीः साधनादेखि सिद्धिसम्म

(अघोरतन्त्रमा आधारित साधना सूत्रहरू)

अघोरी श्मशानेश्वर चण्डीबाबा

चण्डी : साधनादेखि सिद्धिसम्म

(अघोरतन्त्रमा आधारित साधना सूत्रहरू)

अनुभूतिज्ञ :

अघोरी श्मशानेश्वर चण्डीबाबा

प्रकाशक : नेपाल अघोर संघ

अनुभूतिज्ञ : अघोरी श्मशानेश्वर चण्डीबाबा

: "सत्यात्मा" पञ्चवटी चण्डी आश्रम, टोखा चण्डेश्वरी क्षेत्र, क्वाटोल, काठमाडौं, नेपाल

सर्वाधिकार : पञ्चवटी चण्डी आश्रम

विशेष संस्करण : २०६७ श्रावण

मूल्य : रु. १५१/-

ISBN : 978-9937-2-2616-5

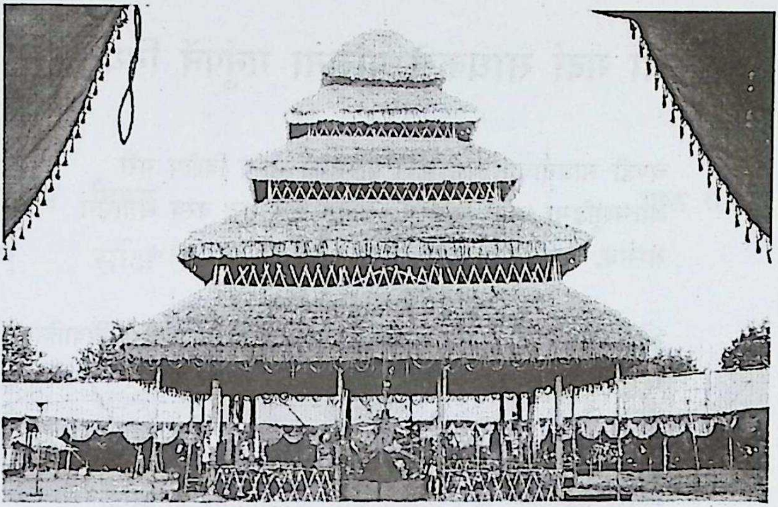

(श्री विश्वशान्ति पितृमुक्ति ज्ञानमहायज्ञ मूलकुण्ड कैलाश पशुपति, काठमाडौं २०६५)

शुरुमा सप्तशती चण्डी भनेको सात सय श्लोक भएकोले भनिएको हो तर, हाल चलनचल्तीमा आएको चण्डीमा ५१२ श्लोक मात्र छन् । बाँकीका श्लोकहरू लोप भए, किन भए ? यसको उजागर कसैले पनि गरेका छैनन् ।

अब म यहाँ ५१२ श्लोकको चण्डीलाई साधनाको हिसाबले जम्मा १२ श्लोकमा सीमित राख्दैछु । किनकि साधनाको हकमा भनौं वा चण्डी सिद्धिका लागि मैले उल्लेख गरेका १२ वटा मन्त्रबाहेक अन्य कुनै पनि मन्त्रहरूको आवश्यकता नभएको कुरा जानकारी गर्दछु ।

श्री गणेशाय नमः

साधना गर्दा साधकले पालना गर्नुपर्ने नियमहरू

१. चण्डी साधनाबाट पूर्ण फल प्राप्तिका लागि विशेष गरी आत्मशुद्धिमा ध्यान दिनुपर्छ। स्नान गर्न शुद्ध वस्त्र लगाउन सम्भव नभए पनि मन चाहिँ अवश्य शुद्ध हुनु पर्छ।

२. साधक अविवाहित भए अखण्ड ब्रम्हचर्यमा रहनु पर्छ र विवाहित भए एक नारी ब्रम्हचारीको मान्यतामा दृढ रहनु पर्छ।

३. विहान सूर्योदयभन्दा पहिले ब्रम्ह मुहूर्तमा पाठ थाल्नु अति उत्तम मानिएको छ। वेलुका घाम अस्ताएपछि तर खाना खानुअघि रातिको वाह्र बजेभित्रै पाठ गर्नु पर्छ। ख्याल रहोस्, पाठ विहान र वेलुका दुवै समय गर्नु अनिवार्य छ।

४. पाठ गर्दा अग्नि सान्निध्यमा गर्नु राम्रो हुन्छ। त्यसका लागि वत्ती र पाँच वटा धूप सल्काएर पाठ सुरु गर्न सकिन्छ। बत्ती सल्काउन सम्भव नभए पनि धूप चाहिँ अनिवार्य नै छ।

५. यदि साधनासम्वन्धी अन्य कुनै प्रश्न र जिज्ञासा भए चण्डी आश्रम टोखा चण्डेश्वरीमा सम्पर्क राख्न सक्नुहुन्छ। यहाँलाई सधैँ स्वागत छ।

विषयसूची

क.सं.	विषय	पृष्ठ संख्या
१.	संक्षिप्त आत्मजीवनी, वैराग्यधारण र साधनाको निरन्तरता	६
२.	मन्त्र साधना	१५
३.	चण्डी होम विधि	४०
४.	नेपालीमा भावानुवाद (मन्त्र साधना खण्डमात्र)	५१
५.	विविध जानकारी	६६
६.	ध्यानाकर्षण	७०

संक्षिप्त आत्मजीवनी, वैराग्यधारण र साधनाको निरन्तरता

भूमिका

श्री गणेशाय नमः

मानव स्वयं सृष्टिको पूर्ण एक अंश हो । तर, पूर्ण अंश तब हुन्छ जब ऊ ब्रम्हत्व प्रक्रियामा जान्छ वा जब धर्म, अर्थ, कामबाट निवृत्त भई मोक्षको चिन्तनतिर लाग्दछ त्यही नै ब्रम्हत्व प्रक्रियाको पहिलो खुड्किलो हुन आउँछ। जसरी समूद्रको एक थोपा पानी प्राण गुरू सूर्यको किरणको तापले ताती वाष्पमा परिणत हुन्छ र बादल भई हिमालसँग टक्राएर महाभारत र चुरे हुँदै पुनः पानीमा परिणत भई पृथ्वीमा झर्दछ। झर्नेबित्तिक्कै जुन समुद्रबाट टुक्रिएर आएको हो त्यहीतिर आफ्नो यात्रा दौड प्रारम्भ गर्दछ र समूद्रमा विलिन नभएसम्म आफ्नो यात्रा जारी राख्दछ र एकदिन समूद्रमा विलिन भई निश्चिन्त रहन्छ। त्यसरी नै हामी मानव जातिहरू जुन ब्रम्हबाट टुक्रिएर आएका हौँ, त्यही ब्रम्हमा विलिन नभएसम्म आत्माको योग परआत्मासित लगाइरहनु पर्दछ भन्ने मान्यताका साथ अध्यात्ममा अन्तरनिहित ज्ञानको पूर्ण विज्ञान मेरो वर्षौंको तपस्याको मन्थनवाट निकालिएको अमृतमयी ज्ञानको पूर्ण प्रामाणिक विज्ञानरुपी मन्त्रहरू भनौँ वा ब्रम्हत्व प्रकृयाको मूल सूत्र समाजलाई पस्किएको हुँ ।

मातृगर्भबाट उत्पन्न भएका जो कोहीले यो प्रक्रियालाई अवलम्बन गरी अगाडि बढे यस लोक र परलोकको यथार्थबाट विमुख हुनुपर्ने छैन, वा भनौं यस मानव जीवनको यस पृथ्वीमा जन्मनुको कारण के हो ? र मृत्युपछिको जीवन कस्तो छ ? हाम्रो कर्म र कर्तव्य के के हुन् र अधिकार कहाँसम्म छ भन्ने कुराको बोध हुन आउँछभने यथार्थमा भन्नुपर्दा, तिमी भनेको सेलाएको एक सौर्य पिण्ड हौ तिम्रो यस पिण्डको सञ्चालिका भनेकी कुण्डलिनी महाशक्ति भनौं वा माता चण्डी हुन्। यिनको बासस्थान मानवजातिको मूलाधारमा हुन्छ। हामीले लिएको श्वास सर्वप्रथम मुलाधारमा ठोकिएर सहस्रारमा ठोक्किई पुनः नाक वा मुखबाट निस्किन्छ। यसै तथ्यले प्रमाणित गर्दछ कि

हाम्रो पिण्डको सञ्चालिका भनेको माता चण्डी हुन् । यसैले चण्डी जगाए पिण्ड जाग्छ, पिण्ड जागे तिमी जाग्दछौ । तिमी जागे संसार जाग्दछ । संसार जाग्यो भने, सबैको सपना साकार हुन आउँछ । र, निष्कर्शमा भन्नुपर्दा यस घोर कलियुगमा अघोर भई कालीको साधना गर्नुबाहेक पारमार्थिक यात्रामा शीघ्र फल दिने विश्वसनीय साधना अन्य कुनै पनि नभएकोले यस घोर संसारबाट पार पाउन काली (चण्डी) साधना गरी जीवन सफल पार्न सबैलाई सल्लाह दिन्छु ।

अर्को बुझ्नुपर्ने कुरा यो छ कि चेतनाको हिसाबले समस्त पृथ्वी दुई भागमा बाँडिएको छ । एक, उसको भौतिक चेतना हो भने दोस्रो, उसको आध्यात्मिक चेतना ।

भौतिक चेतनाको माध्यमबाट विज्ञानको प्रगति हुन्छ र विज्ञानको माध्यमबाट अणु र परमाणु बमको निर्माण हुन्छ । यो बम यो क्षेप्यास्त्र मनुष्य जातिको संहार गर्न अग्रणी छ । अबता यस्ता यस्ता अस्त्रहरू बनिसकेका छन् कि जसको माध्यमबाट सम्पूर्ण पृथ्वीलाई केही क्षणमै समाप्त, ध्वस्त पार्न गर्न सकिन्छ । यो आजको जल्दोबल्दो स्थिति हो ।

आध्यात्मिक चेतना व्यक्तिलाई प्रेम, सुख, शान्ति, सौभाग्य र पूर्णता दिन समर्थ छ। जसको माध्यमबाट आनन्दको उपलब्धी र अनुभूति हुन्छ । मनुष्य जीवन पनि स्वयम्‌मा पूर्ण सृष्टिको एक अंश हो । यसको भित्र पनि दुवै प्रवृत्तिले काम गर्दछ । पहिलो, भौतिक वा आशुरी प्रवृति र दोस्रो आध्यात्मिक प्रवृति ।

भौतिक प्रवृतिको वृद्धिले मनुष्यको जीवनमा चिन्ता, परेशानी, तनाव र मृत्यु व्याप्त हुन्छ। मनुष्य छट्पटाउँछ, परेशान रहन्छ, तनावग्रस्त रहन्छ। उसलाई सुखको अनुभूति कहिल्यै हुँदैन। ऊ शान्तिको अर्थ बुझ्नै सक्दैन। उसले आनन्दको चरमोत्कर्षतालाई स्वीकार्नै सक्दैन, उसलाई ज्ञानै हुँदैन कि आनन्द के हो ? सुख के हो ? सन्तोष के हो ? सौभाग्य के हो भनेर यसैले आध्यात्मिकता र भौतिकतालाई सन्तुलित रूपले लिएर अगाडि बढ्नु नै एक सक्षम मानवको कर्तव्य र दायित्व दुवै हुन आउँछ ।

सर्वप्रथम म के भन्न चाहन्छु भने धिक्कार छ, त्यस धर्म, सम्प्रदाय, जात, जाति र वाद-वादीलाई जसले मातृशक्तिको गर्भको कदर गर्न सक्दैन । शास्त्रीय व्याख्यान अनुसार नै भनौं भने धर्मको चार पाउ छन् । दया, शान्ति, सत्य र अहिंसा- यी चारै शब्दहरू एकअर्काका पूरक शब्दहरू हुन् । जसरी ब्रम्हा, विष्णु, महेशमध्ये एकको मात्र अनुपस्थितिमा यस संसारको सृष्टि, स्थिति र संहारको कार्य गर्न-हुन असम्भव छ, त्यस्तै कुनै पनि धर्मको स्थापना गर्नु छभने पहिले स्वयम्मा दया, शान्ति, सत्य र अहिंसाको भाव उत्पन्न गराउनु अत्यावश्यक छ । त्यसैले आध्यात्मिकताभित्र अन्तरनिहित ज्ञानको पूर्ण विज्ञान स्वरुपलाई उजागर गर्न यो पुस्तक समाजका सामु प्रस्तुत गरेको छु ।

आध्यात्मिक साधनाको यो दिव्य-पुष्प व्यक्तिगत अनुभव र अनुभूतिको मनमोहक बगैंचाबाट टिपिएको हो । यी आत्मककथा हरेक साधनाअनुरागीहरूका लागि उपयोगी हुन सक्छन् भन्ने ठानेर नै यसलाई यो रूपमा प्रकाशित गरिएको हो ।

श्री गणेशाय नम:

अघोर सम्प्रदायको मूल सूत्र पञ्चमकारको सिद्धान्तमा आधारित छ भन्ने कुरा जगजाहेर विषय हो । पञ्चमकारको संक्षिप्त रूपमा असली अर्थ यहाँ दिइएको छ -

१. मांस - समस्त स्वादको परित्याग गर भनेको हो, मासु खाऊ भनेको होइन ।

२. मत्स्य - श्वाससिद्धि गर भनेको हो, माछा खाउ भनेको होइन ।

३. मुद्रा - यौगिक मुद्रामा आसनसिद्धि र शुद्धि गर भनेको हो, हाउ-भाउ कटाक्ष देखाई एक दुईदिने मसानसिद्धिका आधारमा जादू वा चटक देखाएर मुद्रा (पैसा) आर्जन गर भनेको होइन ।

मदिरा - वायुमण्डलमा प्रवाहित अमृतको पान गर भनेको हो । टन्न मद्यपान गरेर शिवको सबैभन्दा पहिलो स्वरुपको सम्प्रदाय अर्थात् अघोर सम्प्रदायको बदनाम गर भनेको होइन ।

५. मैथुन - मूलाधारमा कुण्डलिनी बाँधेर बसेकी कुण्डलिनी-महाशक्ति चण्डी स्वरूपा शिवकी अर्धाङ्गिनीलाई ध्वनि र श्वाससिद्धिका सहाराले उर्द्धगमन गराएर सहस्रारमा ध्यानावस्थामा रहेका शिवतत्वसँग भेट गराउनु भनेको हो, तन्त्रमन्त्रको सहाराबाट अबोध नारीजातिलाई ललाई फकाई, विभिन्न प्रलोभन देखाएर सम्भोग गर्नु भनेको होइन, यसैले म प्रथमतः यो पञ्चमकारको पवित्र सिद्धान्तको अर्थको अनर्थ लगाई हाउभाउ, कटाक्ष र अभेदको प्रदर्शन प्रस्तुत गरी समाजलाई भ्रष्ट र दिग्भ्रमित तुल्याउने खालका कुकृत्य गर्दै हिंड्ने तथाकथित अघोरीबाट सतर्क वा सावधान रहन सल्लाह दिन्छु ।

आत्मजीवनी

म अघोरी श्मशानेश्वर चण्डीको जन्म पूर्वी तराईको एउटा गाउँमा २०१५ साल आश्विन महिनामा भएको हो । म मेरा मातापिताका १० सन्तानमध्ये सबैभन्दा कान्छो छोरो हुँ । सायद कान्छो भएकोले होला, एकदमै ममतापूर्ण वातावरणमा मेरो प्रारम्भिक बाल्यकाल बित्यो । अकस्मात् म १० वर्षको छँदा पिताको देहावसान भयो । त्यसपछि गाउँघरमा यताउता हिँड्दा मेरा आफन्त भनूँ वा शुभचिन्तकहरूले मलाई देख्नासाथ सबैभन्दा पहिले अब त फलानो पनि टुहुरो भयो, विचरा ! सानै छ, कसरी जीवन बिताउला भनेर सहानुभूति देखाउन थाले । उनीहरूको सहानुभूति एक कटु सत्य थियो मेरा लागि । जब कसैले मलाई औंल्याएर केही भन्थ्यो, म एकदमै मर्माहत भएर त्यस ठाउँबाट तुरुन्त हिँडिहाल्थेँ । मलाई रोक्न खोज्ने जो कोही मसँग तर्क र बल दुवैले परास्त हुन्थे र त्यस दिनपछि कहिल्यै पनि त्यस घरमा म पाइलो टेक्दिनथेँ । त्यही 'टुहुरो' र 'विचरा' शब्दले कलिलै उमेरमा मभित्र वैराग्यभाव जन्मियो । म मेरो स्वतन्त्रताका लागि एकान्तस्थलको खोजीमा यत्रतत्र भट्किन थालेँ । यही भट्काइका सिलसिलामा संयोगवश प्रारब्ध प्रेरित भएर भनूँ वा प्रभुका कृपाले भनूँ मेरो भेट अघोरी अखण्डेश्वर चण्डीसँग भयो । वहाँका तर्कसंगत हरेक कुराले म आकर्षित हुँदै गएँ । हरेक ज्ञानभित्र अन्तर्निहित विज्ञानको खोजी गर्नु पर्छ भन्ने उहाँको उपदेश मेरो जीवनको महत्वपूर्ण मार्गनिर्देशन बन्न पुग्यो । उहाँ मेरा परम श्रद्धेय गुरु बन्नुभयो र उहाँकै कृपापूर्ण उपदेश एवं संरक्षकत्वमा चल्दै जाँदा समयले मलाई पूर्ण अघोरी बनायो । यसको निरन्तरता चलिरहेको छ ।

जगद्‌गुरू श्रीकृष्णले गीतामा अर्जुनलाई उपदेश दिँदा 'अतीतको पश्चाताप नगर, भविष्यको चिन्ता पनि नगर, वर्तमान त चलिरहन्छ, जे भयो र हुनेछ, त्यसको मतलब नगर । वर्तमानलाई ख्याल गरेर

चल' जस्ता अमृतवचन दिनुभएको कुरा यहाँ प्रसङ्गवश चर्चा गर्दछु। त्यसकारण घडीको सुईको प्रत्येक सेकेण्डलाई रत्तिभर खेर नफाली सतर्कताका साथ समाउँछु भन्ने मनस्थिति बनाएर वर्तमानलाई नै सुदृढ, सफल र प्रबल पार्दै अगाडि बढ्नु प्रत्येक मानवको दायित्व हो भन्ने मान्यता म राख्दछु। समय जस्तो बलवान् अरु केही छैन।

प्रसंगवश एउटा रोचक घटना पनि यहाँ राख्न चाहन्छु। पाँच वर्षको बाल्य अवस्थामा हरेक मध्यरातमा मलाई साना साना बालककै स्वरुपका दुई वटा प्रेतात्माले सताउने गर्थे। ती राति म सुतेको ठाउँमा आउँथे। एउटा पेटमा बस्थ्यो र अर्कोचाहिँ छातीमा चढेर थिच्दथ्यो अनि मलाई पानी खान दे न भन्दथे। मचाहिँ मलाई छोड, म पानी दिन्छु भन्दथेँ। मैले त्यसो भन्नासाथ उनीहरू मलाई छाडिदिन्थे पनि। अनि म ढोका खोलेर घरबाहिर भाग्दथेँ। तिनीहरू दुवै मलाई पछ्याउँदै लखेट्न थाल्थे। आखिर उनीहरू पछि लाग्न छाडेपछि म घर फर्कन्थेँ। यो क्रम साढे आठ वर्षको उमेरसम्म जारी रह्यो। त्यसैक्रममा एकदिन एकजना साधुबाबा दिउँसो हाम्रो घरमा आए। पहिलेदेखि नै साधुप्रति श्रद्धा रहेकोले मैले साधुलाई भिक्षा दिएँ। यसरी भिक्षा दिँदा साधुबाबाले 'तँलाई केही तकलिफ छ, तेरो शरीरमा केही पीडा हुने गरेको छ, हो कि होइन' भनेर सोधे। यो असार महिनाको कुरा थियो। यसरी सोधेपछि मैले केही भन्न नपाउँदै साधु स्वयंले भने- 'म नवरात्रमा आएर तेरो दबाइ गरिदिन्छु।' नभन्दै नवरात्रको अष्टमीको दिन तिनै साधु आएर विधि-विधानपूर्वक मेरो औषधोपचार गरे। उनले एउटा मन्त्र पनि दिए र भने- 'यही मन्त्र जपिरहनू, तँलाई अब केही हुँदैन।' त्यसपछि मैले त्यही मन्त्र निरन्तर जप्न थालेँ। धेरै पछि आएर मात्र मलाई थाहा भयो, त्यही मन्त्र नै अघोरतन्त्रको मूल मन्त्र रहेछ भनेर।

जीवनका साधना-सूत्र पस्किनुको कारण

हामी अघोरीहरू तत्वाभिषेक महादीक्षाअन्तर्गत पूर्ण रुपले गुरुमुखी भई विज्ञानरुपी ज्ञान सूत्रका रुपमा गुरुबाटै शक्तिपातमार्फत् ज्ञान-विज्ञान, शक्ति र साधना-पद्धति आर्जन गर्ने गर्छौं। यसरी गुरुपरम्पराबाट प्राप्त हुँदै आएका तन्त्र, मन्त्र र यन्त्र विधान कति भरपर्दो र प्रामाणिक हुन्छन् भन्ने कुराको ज्वलन्त उदाहरण म स्वयं छु।

गुरुवाणीमार्फत् प्राप्त परमोपदेश र दीक्षालाई शिरोधार्य गरी भारत र नेपालका विभिन्न विकराल मसानघाटहरूमा वर्षौंसम्म साधनारत रहँदा प्राप्त भएको प्रत्यक्ष अनुभूति र अनुभवका आधारमा मानवशरीरको मूल आधार अर्थात् मूलाधारमा कुण्डलिनी बाँधेर बसेकी कुण्डलिनी महाशक्ति 'बीज' स्वरुपा चण्डीलाई पूर्ण रुपले जागरण गराई चैतन्य अवस्थामा ल्याउनका लागि यस पुस्तकमा उल्लेख भएका तन्त्र, मन्त्र र यन्त्र-विधान एकदमै वैज्ञानिक, सूत्रबद्ध र प्रामाणिक छन् र ती व्यवहारसिद्ध पनि छन्। सफल मानवजीवन जिउनका लागि कुनै पनि जात, जाति, धर्म र सम्प्रदायप्रतिको भेदलाई मेटाएर मातृ गर्भबाट जन्म लिएका जो कोही मानवका लागि ज्यादै उपयोगी भएकाले जीवनका यी साधना सूत्रहरू साधकका सामु पस्किन लागिरहेछु।

यस भारतवर्ष (नेपाल, भारत, भुटान, बंगलादेश, पाकिस्तान आदि) मा बस्ने अधिकांश आध्यात्मिकताका पक्षधर र हिन्दू सनातन ज्ञानभित्र सन्निहित अर्थपूर्ण वैज्ञानिक रहस्यको खोजी गर्न लागिपरेका अनि तन्त्र, मन्त्र र यन्त्र विधानको सहारा लिई अगाडि बढिरहेका अधिकांश साधक-साधिकाको परम लक्ष्य भनेको कुण्डलिनी जागरण गरी सिद्धि वा परम सिद्धि प्राप्त गर्नु नै हो। यसैबाट आफू वरिपरिको समाजदेखि सिङ्गो संसारसम्म ख्याति कमाई एक अद्वितीय मानवको पंक्तिमा उभिन सकिन्छ। तर, विडम्बना, इच्छाशक्ति प्रबल भएका साधक साधिकाहरू पनि सत्य-तथ्यपूर्ण सूत्रका साथै एक सक्षम

सद्गुरुको अभावमा आदि र अन्त्यको दोसाँधमा रुमल्लिन बाध्य छन् । यसले गर्दा उनीहरू मनमा साधना र स्वयं साधककै भविष्यप्रति शंका-उपशंकाको 'बीज' बोकेर अन्योलपूर्ण स्थितिमा भनूँ वा सही दीक्षा र एक सक्षम सद्गुरुदेवको खोजीमा यत्रतत्र जिज्ञासु भावले भट्किरहेका छन् । यो एक कटु वास्तविकता हो र यो वास्तविकताको स्वीकारोक्तिबाटै ज्ञानको सहीयात्रा प्रारम्भ हुन सक्छ । यसै सन्दर्भलाई ध्यानमा राखेर अघोरतन्त्रका आधारमा साधनाबाट सिद्धिसम्म कसरी पुग्न सकिन्छ भन्ने अधिकांश साधकसाधिकाको जिज्ञासा तथा इच्छा-आकांक्षा मेट्न नै यो पुस्तक लेख्ने र प्रकाशित गर्ने कार्य भएको हो ।

अब प्रश्न उठ्न सक्छ, कुण्डलिनी भनेको के हो ? यसलाई जागरण कसरी गर्ने ?

यस सन्दर्भमा मेरो सद्गुरुदेव अघोरी अखण्डेश्वर चण्डीबाबाबाट प्राप्त सदप्रामाणिक दीक्षा तथा साधना सूत्रका आधारमा र हालसम्मको मेरो साधनामूलक तपस्याबाट उत्पन्न सत्यतथ्य, अनुभूति र अनुभवका आधारमा म केही प्रकाश पार्न चाहन्छु ।

हाम्रो शरीरका मुख्य दुई भाग छन्- १. बाह्य स्थूलस्वरुप २. सूक्ष्मस्वरुपबाट ब्रम्हस्वरुप । यही सूक्ष्मस्वरुप शरीरको मूल आधार अर्थात् मूलाधारमा भनूँ वा बीचकुण्डमा अति सूक्ष्म रुपले कुण्डलिनी बाँधेर बसेकी बीज स्वरुपा कुण्डलिनी महाशक्तिको निवास रहेको छ । ती महाशक्ति विज्ञानका आँखाले देख्न नसकिने तर ज्ञानका आँखाले देख्न सकिने छन् र तिनै साक्षात् चण्डी हुन् भन्ने कुरा मेरो चण्डी बीजप्रवेशको फोटोले प्रमाणित गर्दछ ।

यसलाई जगाउन चाहने साधक-साधिकाले यस पुस्तकमा उल्लिखित मार्गदर्शनअनुरुप अभेद मन्त्रलाई आत्मसात् गरी घरमै बसी पूर्ण विश्वासका साथ यस पुस्तकमा उल्लिखित मन्त्रसाधनालाई निरन्तरता दिएमा चण्डी सिद्ध भई कुण्डलिनी जागरण नहोला भन्न सकिन्न । यसको क्रमबद्ध साधनाश्रृङ्खला निम्नानुसार छ :

खण्ड : १
मन्त्र साधना

(दायाँ हातमा जल लिएर तलको मन्त्र पढ्दै अलिकति जल मुखमा हाल्ने वा खाने, बाँकी जल जीउभरी छर्किएर, सुखद आसनमा बसि, पाँचवटा धुप सल्काएर भुइँमा गाडी तलका देवी देउताका नामहरु सर्वप्रथम उचारण गर्ने र पाठ प्रारम्भ गर्नुपर्दछ ।)

ॐ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा
यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स बाह्यभ्यन्तरः शुचिः ॥

श्री गणेशाय नमः
श्री कुमार कार्तिकेय नमः
श्री गुरुभ्यो नमः
जयश्री गुरु गोरख
श्री कुलदेवताभ्यो नमः
ॐ नमः शिवाय
ॐ पार्वताय नमः
ॐ श्री सरस्वत्यै नमः
ॐ ह्रीं चण्डिकाय नमः
ॐ श्री समस्त तेत्तीसकोटी देवीदेवताभ्यो नमोः नमः ॥

श्री गणेशाय नमः

गुरु प्रार्थना मन्त्र

सहस्रारे महापद्मे किञ्जल्क-गण-शोभिते ।
पद्म-राग-समाभासां रक्त-वस्त्र-सुशोभिताम् ॥
रक्त-कंङकण-पाणिं च रक्त-नूपुर-शोभिताम् ।
शरविन्दु-प्रतीकाश-रक्तोद्भासित-कुण्डलाम् ॥
तरुणारुण-कल्पाभां करुणा-पूर्ण लोचनाम्
वराभयं-करां शान्तां स्मरामि नव-गौरवीम् ॥
स्व-नाथ-वामभागस्थां प्रफुल्ल-पद्म प्रत्राक्षीम् ।
प्रसन्न-वन्दनां क्षीण मध्यांध्याये शिवां गुरुम् ॥

गुरुचरण पादुका मन्त्र (११ पल्ट जप्ने)

ॐ ऐ ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौ हंस:
शिव: सोऽहं हंस: स्वरुप निरुपण हेतवे श्री गुरवे नम: ॥

अथ सप्तशती पाठ प्रारम्भ

श्री गणेशाय नम: ॥

ॐ नम:पिशाचनिकरङ्कीनी त्रिशूलखड्गहस्ते सिंहारूढे एह्येहि आगच्छ आगच्छ इमां पूजां गृह गृह स्वाहा । श्रीसप्तशतीसरस्वत्यै नम: आवाहयामि । ॐ ह्रीं चण्डिकायै नम: ॥

अथ शापोद्धारमन्त्र: (७ पल्ट जप्ने)

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां क्रीं चण्डिके देवि
शापानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा ॥

ततः उत्कीलनं मन्त्रः (२१ पल्ट जप्ने)

ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके ! उत्कीलनं कुरु कुरु स्वाहा ॥

अथ कवचम्

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवताभ्यो नमः ॥ अविघ्नमस्तु ॥ ॐ नारायणाय नमः ॥ ॐ नराय नरोत्तमाय नमः ॥ ॐ सरस्वतीदेव्यै नमः ॥ ॐ वेदव्यासाय नमः ॥ ॐ नमश्चण्डिकायै ॥

॥ ॐ मार्कण्डेय उवाच ॥

अथ क्षमा-प्रार्थना

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वरि ॥१॥
आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।
पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वरि ॥२॥
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरि ।
यत्पूजितं मया देवि परिपूर्ण तदस्तु मे ॥३॥
अपराधशतं कृत्वा जगदम्बेति चोच्चरेत् ।
यां गतिं समवाप्नोति न तां ब्रह्मादयः सुरा : ॥४॥
सापराधोऽस्मि शरणं प्राप्तस्त्वां जगदम्बिके ।
इदानीमनुकम्प्योऽहं यथेच्छसि तथा कुरु ॥५॥
अज्ञानाद्विविस्मृतेर्भ्रान्त्या यन्न्यूनमधिकं कृतम् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥६॥

कामेश्वरि जगन्मातः सच्चिदानन्दविग्रहे ।
गृहाणार्चामिमां प्रीत्या प्रसीद परमेश्वरि ॥७॥
गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात्सुरेश्वरि ॥८॥
॥ श्रीदुर्गार्पणमस्तु ॥

मूल मन्त्र :

(स्फटिकको मालाले १ माला जप्ने)

ॐ ह्रीं ह्रीं

अथ नवार्णमन्त्र

(स्फटिकको मालाले १ माला जप्ने)

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥

ॐ श्रीदुर्गायै नमः ॥

श्रीदुर्गाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

ईश्वर उवाच

शतनाम प्रवक्ष्यामि शृणुष्व कमलानने ।
यस्य प्रसादमात्रेण दुर्गा प्रीता भवेत् सती ॥१॥
ॐ सती साध्वी भवप्रीता भवानी भवमोचनी ।
आर्या दुर्गा जया चाद्या त्रिनेत्रा शूलधारिणी ॥२॥
पिनाकधारिणी चित्रा चण्डघण्टा महातपाः ।
मनो बुद्धिरहंकारा चित्तरुपा चिता चितिः ॥३॥
सर्वमन्त्रमयी सत्ता सत्यानन्दस्वरुपिणी ।
अनन्ता भाविनी भाव्या भव्याभव्या सदागतिः ॥४॥
शाम्भवी देवमाता च चिन्ता रत्नप्रिया सदा ।
सर्वविद्या दक्षकन्या दक्षयज्ञविनाशिनी ॥५॥
अपर्णानेकवर्णा च पाटला पाटलावती ।

पट्टाम्बरपरीधाना कलमञ्जीररञ्जिनी ॥६॥
अमेयविक्रमा क्रूरा सुन्दरी सुरसुन्दरी ।
वनदुर्गा च मातङ्गी मतङ्गमुनिपूजिता ॥७॥
ब्राह्मी माहेश्वरी चैन्द्री कौमारी वैष्णवी तथा ।
चामुण्डा चैव वाराही लक्ष्मीश्च पुरुषाकृतिः ॥८॥
विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया नित्या च बुद्धिदा ।
बहुला बहुलप्रेमा सर्ववाहनवाहना ॥९॥
निशुम्भशुम्भहननी महिषासुरमर्दिनी ।
मधुकैटभहन्त्री च चण्डमुण्डविनाशिनी ॥१०॥
सर्वासुरविनाशा च सर्वदानवघातिनी ।
सर्वशास्त्रमयी सत्या सर्वास्त्रधारिणी तथा ॥११॥
अनेकशस्त्रहस्ता च अनेकास्त्रस्य धारिणी ॥
कुमारी चैककन्या च कैशोरी युवती यतिः ॥१२॥

अप्रौढा चैव प्रौढा च वृद्धमाता बलप्रदा ।
महोदरी मुक्तकेशी घोररुपा महाबला ॥१३॥
अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्रिस्तपस्विनी ।
नारायणी भद्रकाली विष्णुमाया जलोदरी ॥१४॥
शिवदूती कराली च अनन्ता परमेश्वरी ।
कात्यायनी च सावित्री प्रत्यक्षा ब्रह्मादिनी ॥१६॥
य इदं प्रपठेन्नित्यं दुर्गानामशतष्टकम् ।
नासाध्यं विद्यते देवि त्रिषु लोकेषु पार्वति ॥१६॥
धनं धान्यं सुतं जायां हयं हस्तिनमेव च ।
चतुर्वर्ग तथा चान्ते लभेन्मुक्तिं च शाश्वतीम् ॥१७॥
कुमारीं पूजयित्वा तु ध्यात्वा देवीं सुरेश्वरीम् ।
पूजयेत् परया भक्त्या पठेन्नामशतष्टकम् ॥१८॥
तस्य सिद्धिर्भवेद् देवि सर्वैः सुरवरैपि ।

राजानो दासतां यान्ति राज्यश्रियमवाप्नुयात् ॥१९॥

गोरोचनालक्तककुङ्कुमेन

सिन्दूरकर्पूरमधुत्रयेण ।

विलिख्य यन्त्रं विधिना विधिज्ञो

भवेत् सदा धारयते पुरारिः ॥२०॥

भौमावास्यानिशामग्रे चन्द्रे शतभिषां गते ।

विलिख्य प्रपठेत् स्तोत्रं स भवेत् सम्पदां पदम् ॥२१॥

इति श्रीविश्वसारतन्त्रे दुर्गाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं समाप्तम् ।

अथ तन्त्रोक्तं देवीसूक्तम्

देवा उचूः

नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ।
नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥१॥
रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ।
ज्योत्सनायै चेन्दुरुपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥२॥
कल्याण्यै प्रणतां वृद्धयै सिद्धयै कुर्मै नमो नमः ।
नैर्ऋत्यै भूभृतां लक्ष्म्यै शर्वाण्यै ते नमो नमः ॥३॥
दुर्गायै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिण्यै ।
ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥४॥
अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः ।
नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ।१५॥
या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥६॥

या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्येविधीयते ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥७॥

या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥८॥

या देवी सर्वभूतेषु निद्रारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥९॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षुधारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१०॥

या देवी सर्वभूतेषुछ्छायारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥११॥

या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१२॥

या देवी सर्वभूतेषु तृष्णारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१३॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षान्तिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१४॥

या देवी सर्वभूतेषु जातिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१५॥

या देवी सर्वभूतेषु लज्जारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१६॥

या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१७॥

या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१८॥

या देवी सर्वभूतेषु कान्तिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१९॥

या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२०॥
या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२१॥
या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२२॥
या देवी सर्वभूतेषु मोहरुपेण संस्थिता ॥
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२३॥
या देवी सर्वभूतेषु बोधरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२४॥
या देवी सर्वभूतेषु दयारुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२५॥
या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२६॥
या देवी सर्वभूतेषु पुष्टिरुपेण संस्थिता ।

नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥
या देवी सर्वभूतेषु मातृरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२७॥
या देवी सर्वभूतेषु भ्रान्तिरुपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२८॥
इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाखिलेषु या ।
भूतेषु सततं तस्मै व्याप्तैदेव्यै नमो नमः ॥२९॥
चितिरुपेण या कृत्स्नमेतद् द व्याप्य स्थिता जगत् ।
नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३०॥
स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रया -
त्तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ।
करोतु सा नः शुभहेतुरेश्वरी
शुभानी भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥३१॥
या साम्प्रतं चोद्धतदैत्यतापितै -

रस्माभिरीशा च सुरैर्नमस्यते ।
या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति
नः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥३२॥
इति देवीसूक्तं पठित्वा अष्टोत्तरसशतं
नवार्णमन्त्रजपं कृत्वा तदुत्तरन्यासान् विधाय ॥
गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात्महेश्वरि ॥
देव्या वामहस्ते जपम् निवेदयेत्

(दुई हात जोडेर नमस्कार गर्ने)

सिद्धकुञ्जिकास्तोत्रम्

शिव उवाच

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कुञ्जिकास्तोत्रमुत्तमम् ।
येन मन्त्रप्रभावेण चण्डीजापः शुभो भवेत् ॥१॥
न कवचं नार्गलास्तोत्रं कीलकं न रहस्यकम् ।
न सूक्तं नापि ध्यानं च न न्यासो न च वार्चनम् ॥२॥

कुञ्जिकापाठमात्रेण दुर्गापाठफलं लभेत् ।
अति गुह्यतरं देवि देवानामपि दुर्लभम् ॥३॥
गोपनीयं प्रयत्नेन स्वयोनिरिव पार्वति ।
मारणं मोहनं वश्यं स्तम्भनोच्चाटनादिकम् ।
पाठमात्रेण संसिद्धयेत् कुञ्जिकास्तोत्रमुत्तमम् ॥४॥

अथ मन्त्रः

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ ॐ ग्लौं हुं क्लीं जूं सः
ज्वालय ज्वालय ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल
ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ज्वल हं सं लं क्षं फट् स्वाहा ॥

॥इति मन्त्रः॥

नमस्ते रुद्ररुपिण्यै नमस्ते मधुमर्दिनि ।
नमः कैटभहारिण्यै नमस्ते महिषासिद्धिनी ॥१॥
नमस्ते शुम्भहन्त्र्यै च निशुम्भासुरघातिनि

जाग्रतं हि महादेवि जपं सिद्धं कुरुष्व मे ॥२॥
ऐंकारी सृष्टिरुपायै ह्रींकारी प्रतिपालिका
क्लींकारी कामरुपिण्यै बीजरुपे नमऽस्तु ते ॥३॥
चामुण्डा चण्डघाती च यैकारी वरदायिनी
विच्चे चाभयदा नित्यं नमस्ते मन्त्ररुपिणि ॥४॥
धां धीं धूं धूर्जटेः पत्नी वां वीं वूं वागधीश्वरी ।
क्रां क्रीं क्रूं कालिका देवि शां शीं शूं मे शुभं कुरु ॥५॥
हुं हुं हुंकाररुपिण्यै जं जं जं जम्भनादिनी ।
भ्रां भ्रीं भ्रूं भैरवी भद्रे भवान्यै ते नमो नमः ॥६॥
अं कं चं टं तं पं यं शं वीं दुं ऐं वीं हं क्षं
धिजाग्रं धिजाग्रं त्रोटय त्रोटय दीप्तं कुरु कुरु स्वाहा ॥७॥
पां पीं पूं पार्वती पूर्णा खां खीं खूं खेचरी तथा
सां सीं सूं सप्तशती देव्या मन्त्रसिद्धिं घ कुरुष्व मे ॥८॥

इदं तु कुञ्जिकास्तोत्रं मन्त्रजागर्तिहेतवे ।
अभक्ते नैव दातव्यं गोपितं रक्ष पार्वति ॥
यस्तु कुञ्जिकया देवि हीनां सप्तशतीं पठेत् ।
न तस्य जायते सिद्धिररण्ये रोदनं यथा ॥

इति श्रीरुद्रयामले गौरीतन्त्रे शिवपार्वतीसंवादे कुञ्जिकातोत्रं सम्पूर्णम् ।

॥ ॐ तत्सत् ॥

कालीतेजस्वी मन्त्र

(स्फटिकको मालाले २७ पल्ट जप्ने)

क्रीं क्रीं क्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रूं ह्रूं दक्षिणे कालिके
क्रीं क्रीं क्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रूं ह्रूं स्वाहा ॥

श्रीअम्बाजीकी आरती

ॐ जय अम्बे गौरी मैया जय श्यामागौरी ।
तुमको निशिदिन ध्यावत हरि ब्रह्मा शिव री ॥१॥ जय अम्बे ०
माँग सिन्दूर विराजत टीको मृगममदको ।
उज्ज्वलसे दोउ नैना, चन्द्रवदन नीको ॥२॥ जय अम्बे ०
कनक समान कलेवर रक्ताम्बर राजै ।
रक्त-पुष्प गल माला, कण्ठन पर साजै ॥ ३ ॥ जय अम्बे ०
केहरि वाहन राजत, खड्ग खपर धारी ।
सुर-नर-मुनि-जनसेवत, तिनके दुखहारी ॥४॥ जय अम्बे ०
कानन कुण्डल शोभित, नासाग्रे मोती ।
कोटिक चंद्र दिवाकर सम राजत ज्योति ॥५॥ जय अम्बे ०
शुम्भ निशुम्भ विदारे, महिषासुर-घाती ।
धूम्रविलोचन नैना निशिदिन मदमाती ॥६॥ जय अम्बे ०
चण्ड मुण्ड संहारे, शोणितबीज हरे ।
मधु कैटभ दोउमारे, सुर भयहीन करे ॥७॥ जय अम्बे ०
ब्रह्मणी, रूद्राणी तुम कमलारानी ।
आगम-निगम-बखानी, तुम शिव पटरानी ॥८॥ जय अम्बे ०
चौंसठ योगिनी गावत, नृत्य करत भैरूं ।

वाजत ताल मृदंगा औ बाजत डमरु ॥ ९ ॥ जय अम्बे ०
तुम ही जगकी माता, तुम ही हो भरता।
भक्तनकी दुख हरता सुख सम्पत्ति करता ॥११॥ जय अम्बे ०
भुजा आठ अति शोभित, वर-मुद्रा धारी।
मनवाञ्छित फल पावत, सेवत नर-नारी ॥११॥ जय अम्बे ०
कंचन थाल विराजत अगर कपुर बाती।
(श्री) मालकेतुमें राजत कोटिरतन ज्योति ॥१२॥ जय अम्बे ०
(श्री) अम्बेजीकी आरति जो कोइ नर गावै।
कहत शिवानन्द स्वामी, सुखसम्पत्ति पावै ॥१३॥ जय अम्बे ०

अथ शापोद्धारमन्त्रः

(७ पल्ट जप्ने)

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां क्री चण्डिकेदेवि
शापानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा ॥

ततः उत्कीलनममन्त्रः

ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके उत्कीलनं
कुरु कुरु स्वाहा ॥ (२१ पल्ट जप्ने)

क्षमा-प्रार्थना

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वरि ॥१॥
आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।
पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वरि ॥२॥
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरि ।
यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ॥३॥
अपराधशतं कृत्वा जगदम्बेति चोच्चरेत् ।
यां गतिं समवाप्नोति न तां ब्रह्मादयः सुराः ॥४॥
सापराधोऽस्मि शरणं प्राप्तस्त्वां जगदम्बिके ।
इदानीमनुकम्प्योऽहं यथेच्छसि तथा कुरु ॥५॥
अज्ञानाद्विस्मृतेर्भ्रान्त्या यन्न्यूनमधिकं कृतम् ।

तत्सर्व क्षम्यता देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥६॥
कामेश्वरि जगन्मातः सच्चिदानन्दविग्रहे ।
गृहाणार्चामिमां प्रीत्या प्रसीद परमेश्वरि ॥७॥
गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात्सूरेश्वरि ॥८॥

॥ श्रीदुर्गार्पणमस्तु ॥

शिवशक्तिनाम मन्त्र

॥ॐ परमतत्वाय शिवशक्तिस्वारुपाय नमः शिवाय ॥

(स्फटिकको मालाले १ माला जप्ने) १०८

अघोर मन्त्र

यो मन्त्र १, ३, ५, ८, ११, १५, २७, ५४ वा १०८ पटक स्वेच्छाले रुद्राक्ष मालाले जप्ने ।

अघोरेभ्योऽथघोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः ।
सर्वेभ्य : सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रूद्ररुपेभ्यः ॥

॥ इति मन्त्र साधना ॥

(माथि उल्लिखित तन्त्रोक्तसूक्त र कुञ्जिकास्तोत्रको ७,२०० पटक पाठ गरेपछि मात्र चण्डीको हवन गर्ने अधिकार प्राप्त हुन्छ ।)

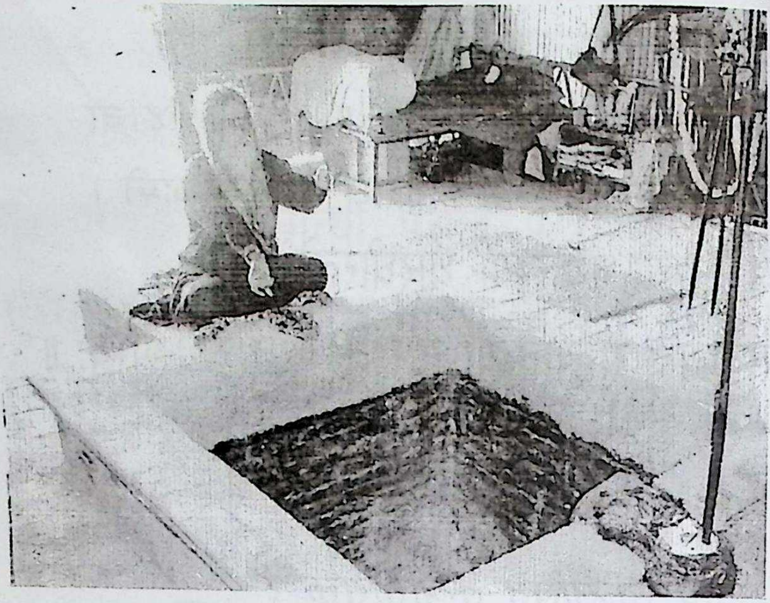

चण्डी होम विधि

अग्निस्थापना गर्दा सर्वप्रथम हातमा पुष्प लिएर यज्ञस्थानमा अग्निका लागि आसन दिनु पर्छ। त्यसपछि कुण्डमा विधिपूर्वक समिधा स्थापना गरी त्यसमाथि आगो राखेर निम्न मन्त्रले अग्निपूजा गर्नु पर्छ :

अग्निस्थापना

ॐ अग्नेय नमः अग्निम् आवाहयामि स्थापयामि पूजयामि, गन्धाक्षतपुष्पाणि, धूपं, दीपं, नैवेद्यं समर्पयामि ।

यसरी अग्निको पूजा र आवाहन गरिसकेपछि अग्निलाई प्रज्वलित गराउँदै निम्न मन्त्रले प्रार्थना गर्नु पर्छ :

ॐ अं अग्नेय नमः उर्ध्वमुखी भवः (तीन पटक उच्चारण गर्ने)

ॐ अं अग्ने नमः चैतन्यो भवः (तीन पटक उच्चारण गर्ने)

यसपछि तल दिएको गायत्री र रुद्र गायत्री मन्त्र क्रमशः २४ पटक र ११ पटक जप गरी अग्निमा आहुति दिने ।

ॐ अग्निदेवतायै नमः स्वाहा

भन्ने मन्त्रले ५ पटक घ्यूको आहुति दिनुपर्छ :

गायत्री मन्त्र- *(२४ पटक जप्ने)*

ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य

धीमहि धियो योः नः प्रचोदयात् ॥ स्वाहा ॥

रुद्र गायत्री मन्त्र- *(११ पटक जप्ने)*

ॐ तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि

तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ॥ स्वाहा ॥

ॐ अग्निदेवतायै नमः स्वाहा ॥

(यो मन्त्र ५ पटक आहुती दिने)

गणपति-प्रार्थना

ॐ वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्य समप्रभः ।

निर्विघ्न कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥

ॐ श्री वक्रतुण्डाय हुम् ॥ *(१ माला जप्ने)*

ॐ गं गणपतये नमः स्वाहा ॥ *(१ माला आहुती दिने)*

यसपछि तलका मन्त्रहरू पढ्दै घ्यूको धारा लगाएर अग्निमा आहुति दिने :

ॐ प्रजापतये स्वाहा । इदं प्रजापतये इदं न मम ।

ॐ इन्द्राय स्वाहा । इदं इन्द्राय इदं न मम ।

ॐ अग्नेय स्वाहा । इदं अग्नये इदं न मम ।

ॐ सोमाय स्वाहा । इदं अग्नये इदं न मम ।

ॐ भू:स्वाहा । इदं अग्नये इदं न मम ।

ॐ भुव: स्वाहा । इदं सूर्याय इदं न मम ।

ॐ विष्णये स्वाहा । इदं विष्णवे इदं न मम ।

ॐ शंभवे स्वाहा । इदं शंभवे इदं न मम ।

ॐ लक्ष्म्यै स्वाहा । इदं लक्ष्म्यै इदं न मम ।

ॐ सरस्वत्यै स्वाहा । इदं सरस्वत्यै इदं न मम ।

ॐ भूम्यै स्वाहा । इदं भूम्यै इदं न मम ।

ॐ सूर्याय स्वाहा । इदं सूर्याय इदं न मम ।

ॐ चन्द्रमसे स्वाहा । इदं चन्द्रमसे इदं न मम ।

ॐ भौमाय स्वाहा। इदं भौमाय इदं न मम।

ॐ बृहस्पतये स्वाहा। इदं बृहस्पतये इदं न मम।

ॐ शुक्राय स्वाहा। इदं शुक्राय इदं न मम।

ॐ शनैश्चराय स्वाहा। इदं शनैश्चराय इदं न मम।

ॐ भैरवाय नमः स्वाहा। इदं भैरवाय इदं न मम।

ॐ वीरभद्राय नमः स्वाहा। इदं वीरभद्राय इदं न मम।

ॐ राहवे स्वाहा। इदं राहवे इदं न मम।

ॐ केतवे स्वाहा। इदं केतवे इदं न मम।

ॐ उग्राय स्वाहा। इदं उग्राय इदं न मम।

ॐ शतक्रतवे स्वाहा। इदं शतक्रतवे इदं न मम।

ॐ वरुणाय स्वाहा। इदं वरुणाय इदं न मम।

ॐ पितृभ्यो नमः स्वाहा। इदं पितृभ्यो इदं न मम।

ॐ गन्धर्वेभ्यो नमः स्वाहा। इदं गन्धर्वेभ्यो इदं न मम।

ॐ यक्षेभ्यो नमः स्वाहा। इदं यक्षेभ्यो इदं न मम।

ॐ नागेभ्यो नमः स्वाहा । इदं नागेभ्यो इदं न मम ।

ॐ पिशाचेभ्यो नमः स्वाहा । इदं पिशाचेभ्यो इदं न मम ।

ॐ राक्षसेभ्यो नमः स्वाहा । इदं राक्षसेभ्यो इदं न मम ।

अब तलका मन्त्र पढ्दै चरुले होम गर्ने :

ॐ स्थानदेवताभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ कुलदेवताभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ ग्रामदेवताभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ दश दिक्पालेभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वेभ्यो देवशक्तिभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वेभ्यो देवपुरुषेभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वेभ्यो महाप्राणेभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वेभ्यो आदित्येभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वाभ्यो मातृशक्तिभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वेभ्यो तीर्थेभ्यो नमः स्वाहा ।

ॐ सर्वाभ्यो महाविद्याभ्यो नमः स्वाहा ।

श्री गणेशाय नमः

ॐ नमः पिशाचनिकराङ्किनी त्रिशूलखड्गहस्ते सिंहारुढे एह्येहि आगच्छ आगच्छ इमां पूजां गृह गृह स्वाहा ।

(यो मन्त्रले ३ पटक चरु होम गर्ने)

श्रीसप्तशतीसरस्वत्यै नमः स्वाहा ।

(यो मन्त्रले पुनः ३ पटक चरु होम गर्ने)

ॐ ह्रीं चण्डिकायै नमः स्वाहा ।

(यो मन्त्रले पुनः एक माला चरु होम गर्ने)

माथिको निर्देशनअनुसार देवी चण्डिकाको पूजन र हवन गरिसकेपछि ७ पटक तल लेखिएको शापोद्धार मन्त्र र २१ पटक उत्कीलनमन्त्र पढ्दै हवन गर्ने :

अथ शापोद्धारमन्त्रः

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां क्रीं चण्डिकेदेवि शापानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा ॥ *(७ पटक)*

ततः उत्कीलनं मन्त्रः

ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके उत्कीलनं कुरु कुरु स्वाहा ॥ (२१ पटक)

यसरी माथि बताएको विधिले हवन सम्पन्न गरिसकेपछि क्षमा प्रार्थना र चण्डीको अनुष्ठानका लागि तल दिइएका मन्त्रहरू पढ्नु पर्छ :

क्षमाप्रार्थना

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निश मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वरि ॥१॥
आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।
पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वरी ॥२॥
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरी ।
यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णतदस्तु मे ॥३॥

अपराधशतं कृत्वा जगदम्बेति चोच्चरेत् ।
यां गतिं समवाप्नोति न तां ब्रह्मादयः सुरा : ॥४॥
सापरोधोऽस्मि शरणं प्राप्तस्त्वां जगदम्बिके ।
इदानीमनुकम्प्योऽहं यथेच्छसि तथा कुरु ॥५॥
अज्ञानाद्विस्मृतेर्भ्रान्त्या यन्न्यूनमधिकं कृतम् ।
तत्सर्व क्षम्यता देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥६॥
कामेश्वरि जगन्मातः सच्चिदानन्दविग्रहे ।
गृहाणार्चामिमां प्रीत्या प्रसीद परेमेश्वरि ॥७॥
गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात्सूरेश्वरि ॥८॥

यसपछि गणेशको नाम स्मरण गरी तलको चण्डी अनुष्ठान मन्त्र पढ्दै रुद्राक्ष वा स्फटिक मालाद्वारा १०८ (एक माला) पटक अग्निमा चरु आहुति दिनुपर्छ :

चण्डी अनुष्ठान मन्त्र *(हवन)*

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ ॐ ग्लौं हुँ क्लीं जूं सः ज्वालय ज्वालय ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ज्वल हं सं लं क्षं फट् स्वाहा ।

(यो मन्त्रले सद्गुरुको निर्देशनमा मात्र ३, ९, २७, ५४ र १०८ मालासम्म हवन गर्न सकिन्छ ।)

पूर्णाहुति

(तलको मन्त्रले १ पटक आहुती दिने)

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवाऽवशिष्यते ॥
ॐ पूर्णादर्वि परापत सुपूर्णा पुनरापत ।
वष्णेव विक्रीणा वहाऽइषमूर्ज ६ (गुं)
शतक्रतो स्वाहा ।

अब तलको मन्त्र पढुन्जेल घ्यूको धारा नटुटाउने :

ॐ वसोः पवित्रमसि शतधारं वसोः पवित्रमसि सहस्र धारम् देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुप्वा काधुक्षः स्वाहा ॥

यसरी हवन समाप्त भएपछि यज्ञकुण्डको तीन पटक परिक्रमा गरी हवन कुण्डबाट भष्म निकालेर तिलक धारण गर्नु पर्छ :

खण्ड २
नेपालीमा भावानुवाद

सर्वप्रथम साधकले पवित्रतापूर्वक साधना आरम्भ गर्नका लागि बायाँ हातमा जल लिएर दाहिने हत्केलाले ढाकी ॐ अपवित्रः पवित्रो वा भन्ने पवित्रीकरण मन्त्र पढ्नु पर्छ :

अर्थ - अपवित्र वा पवित्र जस्तोसुकै अवस्थामा पनि जसले पुण्डरीकाक्ष विष्णुलाई सम्झिन्छ, उसको बाह्य र आभ्यन्तर सबै शुद्ध हुन्छ।

यो मन्त्रको उच्चारणसँगै अभिमन्त्रित जललाई दाहिने हातले आफ्नो सारा शरीरमा छर्किनु पर्छ। यसपछि सर्वप्रथम शक्तिस्वरुपा देवीका रुपमा गुरुको ध्यान गर्नु पर्छ :

अर्थ - हजारौँ पात र हजारौँ केस्राहरू भएको विशाल कमलमा बसेकी, पद्मराग मणिजस्तो रातो चेहरा आभासित हुने र रातै वस्त्र लगाएकी, हातमा राता बाला लगाएकी, खुट्टामा राता घुँघुरुँ लगाएकी, शरद् ऋतुका चन्द्रमाजस्ता उज्याला र राता कुण्डलहरू लगाएकी, तरुण सूर्यको जस्तो तिर्मिराउँदो आभा भएकी, करुणाले भरिएका आँखाले हेरिरहेकी, वर र अभय नामक दुई आयुधलाई हातमा धारण गर्ने, शान्तस्वरुपा र अभिनव गुरुत्वले युक्त भएकी देवीलाई म सम्झिन्छु। ती आफ्ना पतिको बायाँतिर बसेकी छन्। उनका भरखरै फुलेको कमलजस्ता आँखा छन्, उनको अनुहार प्रशन्नन छ, ती छिनिन्छ कि जस्तो पातलो कम्मर भएकी छन्। त्यस्ती गुरुस्वरुपा पार्वतीको म ध्यान गर्दछु।

यसरी शक्तिस्वरुपामा स्थित गुरुको ध्यान गरेपछि एघार पटकसम्म निम्नलिखित गुरुपादुका मन्त्रको उच्चारण गर्नुपर्छ :
ॐ ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौ हंसः, शिवः सोऽहं हंसः स्वरुपनिरुपणहेतवे श्री गुरवे नमः ॥
यसपछि सप्तशती पाठ प्रारम्भ हुन्छः-

अर्थ- श्री गणेशलाई नमस्कार छ। पिशाचका समूहले घेरिएकी, त्रिशूल र खड्ग हातमा लिएकी, सिंहमा चढेकी हे देवी ! यहाँ आऊ र मैले गरेको पूजा ग्रहण गर। म सत्पशतीस्वरुपा सरस्वतीलाई आव्हान गर्दछु। ॐ ह्रीं मन्त्रस्वरुपा चण्डिकालाई नमस्कार छ।

यसपछि निम्मलिखित शापोद्धार मन्त्र ७ पटक जप्नु पर्छ :

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां क्रीं चण्डिके देवि !
शापानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा ॥

शापोद्धार मन्त्रपछि २१ पटक उत्कीलन मन्त्र जप्नुपर्दछ :
उत्कीलन मन्त्र यस प्रकार छ -

ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके !
उत्कीलनं कुरु कुरु स्वाहा ॥

अब कवच पाठ गर्ने विधान बताइन्छ। कवच पाठ सुरु गर्नुअघि आफ्ना इष्ट देवदेवी र मान्यजनलाई सम्झी नमस्कार एवं मङ्गलकामना गर्नु पर्छ :
अर्थ- श्री गणेशलाई नमस्कार छ। श्री सरस्वतीलाई नमस्कार छ। श्री गुरुहरूलाई नमस्कार छ। श्री कुलदेवताहरूलाई नमस्कार छ। मैले थालेको काममा कुनै विघ्न नहोस्। ॐ नारायणलाई नमस्कार छ। ॐ नरहरूमा उत्तम नरलाई नमस्कार छ। ॐ सरस्वती देवीलाई नमस्कार छ। ॐ वेदव्यासलाई नमस्कार छ। ॐ चण्डिकालाई नमस्कार छ।
मार्कण्डेय ऋषिले भन्नुहुन्छ।

पाठ गरिसकेपछि पाठक क्रममा आफूले जानी जानी नजानी शरीरजन्य, वाणीजन्य वा मनजन्य कुनै गल्ती गरेको भए त्यसको दोष निवारणका लागि निम्नलिखित क्षमा-प्रार्थना गर्नु पर्छ :

क्षमा-प्रार्थना

अर्थ- हे परमेश्वरी ! मद्वारा दिनहुँजसो हजारौं अपराधहरू हुने गर्छन् । मलाई दासजस्तै मानेर मेरा ती सबै अपराधहरू क्षमा गरिदिनुहोस् ॥१॥
म तपाईंको आव्हान, विसर्जन र पूजाका कुनै पनि विधि जान्दिनँ, तापनि मलाई क्षमा गर्नुहोस् ॥२॥
हे सुरेश्वरी ! मन्त्र, क्रिया र भक्तिले हीन भए पनि मैले जे जति पूजा गरें, त्यो मेरा लागि परिपूर्ण होस् ॥३॥
सयौं अपराध गरेर पनि जसले 'जगदम्बा' भन्ने नामको उच्चारण गर्छ, त्यसले प्राप्त गरेझैं गति ब्रम्हा आदि देवताहरूले समेत प्राप्त गर्न सक्दैनन् ॥४॥
अपराधले युक्त भए पनि हे जगदम्बिका ! म तपाईंको शरण पर्न आएको छु, मलाई तपाईंको अनुकम्पा चाहिएको छ, तपाईंलाई जस्तो उचित लाग्छ, त्यस्तै गर्नुहोस् ॥५॥
हे देवी ! अज्ञान, विस्मृति र भ्रान्तिवश मैले थोरै वा धेरै वा धेरै जे जति आराधना गरें, ती सबै कुरामा मलाई क्षमा गरी मप्रति प्रसन्न हुनुहोस् ॥६॥
हे कामेश्वरी ! तपाइँ जगत्की आमा हुनुहुन्छ, सच्चिदानन्दस्वरुपा हुनुहुन्छ, तपाइँले मैले गरेको यो पूजा ग्रहण गर्नुहोस् र मसँग प्रसन्न हुनुहोस् ॥७॥ हे सुरेश्वरी ! तपाइँ गुह्यभन्दा पनि अति गुह्यस्वरुपा हुनु हुन्छ । तपाइँले हामीद्वारा गरिएको छ यो जप ग्रहण गर्नुहोस् । तपाइँको प्रसादले हाम्रो कामना सिद्ध होस् ॥८॥

नर्वाण-मन्त्र

यो मन्त्र स्फटिक या रुद्राक्षको मालामा १०८ पटक जप्नुपर्छ।
मन्त्र यसप्रकार छ :

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे।

दुर्गाष्टोत्तरशतनाम स्तोत्रम्

अर्थ- ॐ श्री दुर्गालाई नमस्कार छ।

यसपछि देवी दुर्गाका १०८ वटा नामहरू बताइन्छ। भगवान् शिव भन्नु हुन्छ :

अर्थ- हे कमलजस्ता आँखा हुने पार्वती ! अब म देवी दुर्गाका १०८ नामहरू बताउँछु, जुन नामहरू सुन्दा या पढ्दा मात्रै पनि परम साध्वी भवगती दुर्गा प्रसन्न हुनु हुन्छ। ती नाम यसप्रकार छन् :-
१. ॐ सती, २. साध्वी, ३. भवप्रीता (भगवान् शिवप्रति प्रेमभाव राख्ने), ४. भवानी, ५. भवमोचनी (संसाररुपी बन्धनबाट मुक्त गराउने), ६. आर्या, ७. दुर्गा, ८. जया, ९. आद्या, १०. त्रिनेत्रा, ११. शूलधारिणी, १२. पिनाकधारिणी, १३. चित्रा, १४. चण्डघण्टा (ठूलो स्वरमा घण्टा बजाउने) १५. महातपा (ठूलो तपस्या गर्ने), १६. मन (मनन-शक्ति), १७. बुद्धि (बोधशक्ति), १८. अहंकारा (अहंकारकी आश्रयस्वरुपा), १९. चित्तरुपा, २०. चिता, २१. चिति (चेतना) २२. सर्वमन्त्रमयी (सम्पूर्ण मन्त्रकी स्वरुप), २३. सत्ता (सत्-स्वरुपा), २४. सत्यानन्दस्वरुपिणी, २५. अनन्ता (जसको स्वरुपको कहीं अन्त्य छैन), २६. भाविनी (सबैलाई उत्पन्न गर्ने), २७. भाव्या (भावना र ध्यान गर्न योग्य), २८. भव्या (कल्याणरुपा), २९. अभव्या (जसभन्दा माथि भव्य भन्ने कुरा

संसारमा कहीँ छैन), ३०. सदागति, ३१. शाम्भवी (शिवजीकी प्यारी), ३२. देवमाता (देवताहरूकी आमा), ३३. चिन्ता, ३४. रत्नप्रिया, ३५. सर्वविद्या, ३ठ. दक्षयज्ञ विनाशिनी (दक्ष प्रजापतिको यज्ञ नाश गर्ने), ३८. अपर्णा (तपस्याका समयमा पात पनि नखाएर बस्ने), ३९. अनेकवर्णा (अनेक रङ्गकी), ४०. पाटला (रातो रङ्ग भएकी), ४१. पाटलावती (गुलाबको फूल वा रातो फूल धारण गर्ने), ४२. पट्टाम्बरपरीधाना (रेसमी वस्त्र लगाउने), ४३. कलमञ्जीररञ्जिनी (मधुर ध्वनि निस्किने मञ्जीर वस्त्र लगाउने), ४४. अमेयविक्रमा (असीम पराक्रम धारण गरी सदा प्रसन्न रहने), ४५. क्रूरा (दैत्यहरूप्रति कठोर), ४६. सुन्दरी, ४७. सुरसुन्दरी, ४८. वनदुर्गा, ४९. मातङ्गी, ५०. मतङ्गमुनिपूजिता (मतङ्ग मुनिद्वारा पूजित), ५१. ब्राह्मी, ५२. माहेश्वरी, ५३. ऐन्द्री, ५४. कौमारी, ५५. वैष्णवी, ५६. चामुण्डा, ५७. वाराही, ५८. लक्ष्मी, ५९. पुरुषाकृति, ६०. विमला, ६१. उत्कर्षिणी, ६२. ज्ञाना, ६३. क्रिया, ६४. नित्या, ६५. बुद्धिदा, ६६. बहुला, ६७. बहुलप्रेमा, ६८. सर्ववाहनवाहना, ६९. निशुम्भ-शुम्भहननी, ७०. महिषासुरमर्दिनी, ७१. मधुकैदभहन्त्री, ७२. चण्डमुण्ड विनाशिनी, ७३. सर्वासुरविनाशा, ७४. सर्वदानवघातिनी, ७५. सर्वशास्त्रधारिणी, ७६. सत्या, ७७. सर्वास्त्राधारिणी, ७८. अनेकशस्त्रहस्ता, ७९. अनेकास्त्रधारिणी, ८०. कुमारी, ८१. एककन्या, ८२. कैशोरी, ८३. युवती, ८४. यति, ८५. अप्रौढा, ८६. प्रौढा, ८७. वृद्धमाता, ८८. बलप्रदा, ८९. महोदरी, ९०. मुक्तकेसी, ९१. घोररुपा, ९२. महाबला, ९३. अग्निज्वाला, ९४. रौद्रमुखी, ९५. कालरात्रि, ९६. तपस्विनी, ९७. नारायणी, ९८. भद्रकाली, ९९. विष्णुमाया, १००. जलोदरी, १०५. कात्यायनी, १०६. सावित्री, १०७. प्रत्यक्षा, १०८. ब्रह्मवादिनी ॥२-१५॥

हे देवी पार्वती ! जसले हरेक दिन देवी दुर्गाका यी १०८ नामको पाठ गर्दछ, उसका लागि तीनै लोकमा गर्न नसक्ने कुरा केही छैन ॥१६॥ त्यो मानिसले धन, धान्य, पुत्र, स्त्री, घोडा, हस्तीजस्ता लौकिक ऐश्वर्यका

साथै धर्म, अर्थ र काम रुप सबै पुरुषार्थ प्राप्त गरी अन्त्यमा सनातन मुक्तिसमेत पाउँछ ॥१७॥

कुमारीको पूजा र देवी सुरेश्वरीको ध्यान गरेर अत्यन्त भक्तिपूर्वक उनको पूजा गर्नुपर्छ र फेरि १०८ वटा नामको पाठ गर्न प्रारम्भ गर्नुपर्छ ॥१८॥ हे देवी ! जसले यसरी देवी दुर्गाको अर्चना गर्छ, उसले सबै श्रेष्ठ देवताहरूभन्दा पनि उच्च प्रकारको सिद्धि प्राप्त गर्छ, उसले सबै श्रेष्ठ देवताहरूभन्दा पनि उच्च प्रकारको सिद्धि प्राप्त गर्छ, उसले सबै श्रेष्ठ देवताहरूभन्दा पनि उच्च प्रकारको सिद्धि प्राप्त गर्छ । राजा पनि यस्ता व्यक्तिका वशमा रहन्छन् । यस्तो व्यक्तिले राज्यलक्ष्मीसमेत प्राप्त गर्छ ॥१९॥ गोरोचन, लाक्षा, कुङकुम, सिन्दुर, कपुर, घ्यू, चिनी र मह- यी वस्तु जम्मा गरी यिनैद्वारा विधिपूर्वक यन्त्र लेखेर जो विधिज्ञ पुरुषले सधैँ त्यसलाई धारण गर्छ, त्यो व्यक्ति शिवतुल्य बन्छ ॥२०॥

मङ्गलवार, औँसी र शतभिषामा चन्द्रमा रहेको योगमा वा यीमध्ये कुनै एक समयमा भए पनि जसले माथिको स्तोत्र लेखेर पाठ गर्छ, ऊ सम्पत्तिशाली बन्छ ॥२१॥

श्री विश्वसारतन्त्रमा उल्लिखित देवीदुर्गाका एक सय आठ नामसम्बन्धी स्तोत्र यहीँ समाप्त भयो ।

अथ तान्त्रिक देवीसुक्त

अर्थ- देवताहरूले भने-

देवीलाई नमस्कार छ, महादेवी शिवालाई निरन्तर नमस्कार छ । प्रकृति र भद्रालाई नमस्कार छ, हामी नियमपूर्वक ती जगदम्बालाई प्रणाम गर्दछौँ ॥१॥

रौद्रालाई नमस्कार छ । नित्या, गौरी र धात्रीलाई बारम्बार नमस्कार छ । ज्योत्सानमयी, चन्द्ररुपिणी र सुखस्वरुपा देवीलाई निरन्तर नमस्कार छ ॥२॥

शरणागतको कल्याण गर्ने, ऋद्धि र सिद्धिस्वरुपा देवीलाई हामी बारम्बार नमस्कार गर्दछौं। नैऋती (राक्षसहरूकी लक्ष्मी), राजाहरूकी लक्ष्मी तथा शर्वाणी (शिव-पत्नी) स्वरुपा, तपाइँलाई बारम्बार नमस्कार छ ॥३॥

दुर्गा, दुर्गपारा (कठिन सङ्कटबाट पार उतार्ने), सारा (सारस्वरुपिणी वा सबै कुराको सार रुपमा रहेकी), सर्वकारिणी, ख्याति, कृष्णा र धूम्रा देवी निरन्तर नमस्कार छ ॥४॥

अतिसौम्य र अतिरौद्र रुप भएकी देवीलाई हामी नमस्कार गर्दछौं। जगत्‌की आधारभूत कृतिदेवीलाई बारम्बार नमस्कार छ ॥५॥

जुन देवी सबै प्राणीमा विद्यमान रहेर विष्णुमाया नामले पुकारिन्छिन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥६॥

जुन देवी सबै प्राणीमा विद्यमान रहेर चेतना नामले पुकारिन्छिन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥७॥

जुन देवी सबै प्राणीमा बुद्धिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥८॥

जुन देवी सबै प्राणीमा निद्रारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥९॥

जुन देवी सबै प्राणीमा क्षुधारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१०॥

जुन देवी सबै प्राणीमा छायारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥११॥

जुन देवी सबै प्राणीमा शक्ति रुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१२॥

जुन देवी सबै प्राणीमा तृष्णारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१३॥

जुन देवी सबै प्राणीमा क्षान्ति(क्षमा) रुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१४॥

जुन देवी सबै प्राणीमा जातिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१५॥

जुन देवी सबै प्राणीमा लज्जारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१६॥

जुन देवी सबै प्राणीमा शान्तिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१७॥

जुन देवी सबै प्राणीमा श्रद्धारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१८॥

जुन देवी सबै प्राणीमा कान्तिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥१९॥

जुन देवी सबै प्राणीमा लक्ष्मीरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२०॥

जुन देवी सबै प्राणीमा वृत्तिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२१॥

जुन देवी सबै प्राणीमा स्मृतिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२२॥

जुन देवी सबै प्राणीमा दयारुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२३॥

जुन देवी सबै प्राणीमा तृष्टिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२४॥

जुन देवी सबै प्राणीमा मातृरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२५॥

जुन देवी सबै प्राणीमा भ्रान्तिरुपले अवस्थित छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२६॥

जो देवी जीवहरूकी इन्द्रियवर्गकी अधिष्ठात्री हुन् र जो सबै प्राणीहरूमा व्याप्त भएर रहेकी छन्, ती व्याप्ति देवीलाई बारम्बार नमस्कार छ ॥२७॥

जुन देवी चैतन्य स्वरुपमा यो सम्पूर्ण जगत्‌लाई व्याप्त गरेर रहेकी छन्, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार, तिनलाई नमस्कार र तिनलाई बारम्बार नमस्कार ॥२८॥

धेरै अगाडि आफ्नो इच्छानुसार फलप्राप्ति हुँदा देवताहरूले जसको स्तुति गरे र देवराज इन्द्रले निकै लामो समयसम्म जसको सेवा-आराधना गरे, कल्याणकी साधनस्वरुपा बनेकी तिनै देवीले हाम्रो कल्याणका साथै माङ्गलिक आशिर्वाद दिऊन् र सारा आपत्तिहरू नाश गरिदिऊन् ॥२९॥

उद्दण्ड दैत्यहरूबाट सताइएका हामी सबै देवगणले जुन परमेश्वरीलाई

यतिखेर नमस्कार गरिरहेका छौं र जुन देवीले विनम्र पुरुषहरूद्वारा स्मरण गरिँदा तत्कालै सम्पूर्ण विपत्तिहरू नाश गरिदिन्छिन्, ती जगदम्बाले हाम्रा सबै सङ्कटहरू दूर गराइदिऊन् ॥३०॥

सिद्धकुञ्जिकास्तोत्र

अर्थ -

शिवजी भन्नुहुन्छ-

हे देवी ! सुन, म तिमीलाई उत्तम कुञ्जिकास्तोत्रबारे बताउँछु, जुन मन्त्रको प्रभावले देवीको जप (पाठ) सफल हुन्छ ॥१॥

कुञ्जिकास्तोत्र पाठ गर्ने व्यक्तिका लागि कवच, अर्गला, किलक, रहस्य, सूक्त, ध्यान, न्यास र यहाँसम्भम कि अर्चनासमेत आवश्यक छैनन् ॥२॥

केवल कुञ्जिकास्तोत्रको पाठ मात्रले दुर्गा पाठको सम्पूर्ण फल प्राप्त हुन्छ । कुञ्जिकास्तोत्र अत्यन्त गुप्त र देवताहरूका लागि पनि दुर्लभ छ ॥३॥

हे पार्वती ! यस कुञ्जिकास्तोत्रलाई आफ्नो गुप्ताङ्गजस्तै प्रयत्नपूर्वक गुप्त राख्नु पर्छ । यस उत्तम कुञ्जिकास्तोत्रको केवल पाठ मात्रैले पनि मारण, मोहन, वशीकरण, स्तम्भन र उच्चाटन आदि (अभिचारमूलक) उद्देश्य सिद्ध हुन्छन् ॥४॥

मन्त्र- ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ ॐ ग्लौं हुँ क्लीं जूं सः ज्वालय ज्वालय ज्वल प्रज्वल ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ज्वल हं सं लं क्षं फट् स्वाहा ॥

(मन्त्रमा प्रयुक्त बीजाक्षरहरूको अर्थ जान्नु न सम्भव छ, न आवश्यक र वाञ्छनीय नै। यसको केवल जपमात्र पर्याप्त छ।)

हे रुद्रस्वरुपिणी ! तिमीलाई नमस्कार छ। हे मधु दैत्यलाई मार्नेवाली ! तिमीलाई नमस्कार छ। कैटभविनाशिनीलाई नमस्कार। महिषासुरको वध गर्ने देवी ! तिमीलाई नमस्कार छ ॥१॥
शुम्भको हनन् गर्ने र निशुम्भलाई मार्नेवाली ! तिमीलाई नमस्कार छ ॥२॥

हे महादेवी ! मेरो जपलाई जाग्रत् र सिद्ध तुल्याऊ। 'ऐंकार'का रुपमा सृष्टिस्वरुपिणी, 'ह्रीं' का रुपमा सृष्टि-पालन गर्नेवाली ॥३॥

'क्लीं' का रुपमा कामरुपिणी (तथा निखिल ब्रह्माण्ड) र बीजरुपी देवी ! तिमीलाई नमस्कार छ। चामुण्डाका रुपमा चण्डविनाशिनी र 'यै' कारका रुपमा तिमी वर दिनेवाली छ्यौ ॥४॥

'विच्चे' का रुपमा तिमीले नित्य अभयदान दिन्छ्यौ। यसरी तिमी 'ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे' नामक मन्त्रस्वरुपा बनेकी छ्यौ ॥५॥

'धां धीं धूं' का रुपमा धूर्जटी (शिव) की तिमी पत्नी हौ। 'वां वीं वूं'का रुपमा तिमी वाणिकी अधीश्वरी हौ। 'क्रां क्रीं क्रूं'का रुपमा कालिकादेवी, 'शां शीं शूं' का रुपमा मेरो कल्याण गर ॥६॥

'हुं हुं हुंकार' स्वरुपिणी, 'जं जं जं' जम्भनादिनी, 'भ्रां भ्रीं भ्रूं' का रुपमा हे कल्याणकारिणी भैरवी भवानी ! तिमीलाई बारम्बार प्रणाम ॥७॥

'अं कं चं टं तं पं यं शं वीं दुं ऐं वीं हं क्षं धिजाग्रं' यी सबैलाई तोड

र दीप्त गर गर स्वाहा । 'पां पीं पूं' का रूपमा तिमी पार्वती पूर्णा हौ । 'खां खीं खूं' का रुपमा तिमी खेचरी (आकाशवाणी) अथवा खेचरीमुद्रा हौ ॥८॥

'सां सीं सूं' स्वरुपिणी सप्तशती देवीको मन्त्रलाई मेरा लागि सिद्ध गर । माथि भनिएको यो कुञ्जिाकास्तोत्र मन्त्रलाई जगाउनका लागि उपयोग गरिन्छ । यो मन्त्र भक्तिहीन पुरुषलाई दिनु हुँदैन । हे पार्वती ! यसलाई गुप्त राख । हे देवी ! जसले कुञ्जिकाविना नै सप्तशतीको पाठ गर्छ, उसलाई त्यसरी नै सिद्धि प्राप्ति हुन सक्दैन, जसरी वनमा रुनु निरर्थक हुन्छ । यसरी श्री रुद्रयामलको गौरीतन्त्रमा शिवपार्वती संवादका रुपमा रहेको सिद्धकुञ्जिकास्तोत्र सम्पूर्ण भयो ।
(प्रतिदिन प्रातःकालमा माथि बताइएको कुञ्जिकास्तोत्र पाठ गर्नाले सबै प्रकारका विघ्नबाधाबाट नष्ट हुन्छन् । यो कुञ्जिकास्तोत्र र देवीसूक्तसहित सप्तशती पाठ गर्नाले परम सिद्धि प्राप्त हुन्छ ।)
मारण-काम, क्रोधनाश, मोहन-इष्टदेवमोहन, वशीकरण-मनको वशीकरण, स्तम्भन-इन्द्रियहरूका विषयप्रति अनुत्साह र उच्चाटन-मोक्षप्राप्तिका लागि छट्पटाहट, यी सबै कुरा यस स्तोत्रलाई उद्देश्यअनुरुप सेवन गर्नाले सफल हुन्छन् ।
॥ॐ तत्सत् ॥

यसपछि निम्नलिखित शापोद्धार मन्त्र ७ पटक जप्नुपर्छ :

ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां चण्डिके देवि ! शापानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा ।
शापोद्धार मन्त्रपछि २१ पटक उत्कीलन मन्त्र जप्नुपर्दछ :
उत्कीलन मन्त्र यसप्रकार छ -
ॐ श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके उत्कीलनं कुरु कुरु स्वाहा ॥

क्षमा - प्रार्थना

पाठ गरिसकेपछि पाठका क्रममा आफूले जानी नजानी शरीरजन्य, वाणीजन्य वा मनजन्य कुनै गल्ती गरेको भए त्यसको दोष निवारणका लागि निम्नलिखित क्षमा-प्रार्थना गर्नुपर्छ :

अर्थ - हे परमेश्वरी ! मद्वारा दिनहुँजसो हजारौं अपराधहरू हुने गर्छन् । मलाई दासजस्तै मानेर मेरा ती सबै अपराधहरू क्षमा गरिदिनोस् ॥१॥ म तपाइँको आव्हान, विसर्जन र पूजाका कुनै पनि विधि जान्दिनँ, तापनि मलाई क्षमा गर्नुहोस् ॥२॥

हे सुरेश्वरी ! मन्त्र, क्रिया र भक्तिले हीन भए पनि मैले जे जति पूजा गरेँ, त्यो मेरा लागि परिपूर्ण होस् ॥३॥

सयौं अपराध गरेर पनि जसले 'जगदम्बा' भन्ने नामको उच्चारण गर्छ, त्यसले प्राप्तभैं गति ब्रम्हा आदि देवताहरूले समेत प्राप्त गर्न सक्दैनन् ॥४॥

अपराधले युक्त भए पनि हे जगदम्बिका ! म तपाइँको शरण पर्न आएको छु, मलाई तपाइँको अनुकम्पा चाहिएको छ, तपाइँलाई जस्तो उचित लाग्छ, त्यस्तै गर्नुहोस् ॥५॥

हे देवी ! अज्ञान, विस्मृति र भ्रान्तिवश मैले थोरै वा धेरै जे जति आराधना गरेँ, ती सबै कुरामा मलाई क्षमा गरी मप्रति प्रसन्न हुनुहोस् ॥६॥

हे कामेश्वरी ! तपाइँ जगत्की आमा हुनुहुन्छ, सच्चिदानन्दस्वरुपा हुनु हुन्छ, तपाइँले मैले गरेको यो पूजा ग्रहण गर्नुहोस् र मसँग प्रशन्न हुनुहोस् ॥७॥ हे सुरेश्वरी ! तपाइँ गुह्यभन्दा पनि अति गुह्यस्वरुपा हुनुहुन्छ । तपाइँले हामीद्वारा गरिएको यो जप ग्रहण गर्नुहोस् । तपाइँको प्रसादले कामना सिद्ध होस् ॥८॥

खण्ड - ३
विविध जानकारी

श्रीगणेशाय: नम:

सद्गुरु सिद्धिमन्त्र

॥ ॐ परमतत्त्वाय नारायणाय गुरुभ्यो नम: ॥

सद्गुरुको मार्गदर्शनमा आत्मादेखि परमात्मासमेतलाई प्रत्यक्ष पहिचान गर्ने उद्देश्यले ईश्वरीय शक्ति साधनामा होमिएका स्थूल देहधारी जो कोही साधकको परम गुरु भनेको शिवको अर्धनारीश्वर (आधा शिव र आधा शक्तिको स्वरुप) हो। शक्तिविनाको शिव, शव बराबर हुने भएकाले शक्तिमय गुरुसाधनामा गुरुको ध्यान स्त्रीस्वरुपमा गरिएको छ। यहाँ के प्रस्ट्याउन खोजिएको हो भने ब्रह्मा, विष्णु र रुद्र यी तीन एकअर्काका परिपूरक तत्वहरू हुन्। यी तीनमध्ये एकको मात्र अनुपस्थितिमा यस चराचर जगत्लगायत ब्रम्हाण्डकै सन्तुलन सञ्चालन गर्ने, हुने प्रकृयामा ठूलो रुकावट आउँछ भन्ने कुरामा दुई मत छैन। हामी चेतनशील प्राणीका पंक्तिमा परेका मानवजातिलाई सुख, शान्ति होस् भन्नका लागि भगवान् विष्णुको ठूलो अनुकम्पा वा भूमिका छ। विभिन्न कालमा परमतत्व स्वरुप भगवान विष्णु मानव स्वरुप धारण गरी विभिन्न रुपमा यस पृथ्वी तलमा अवरित हुनुभएको प्रमाण शास्त्रहरूमा पाइन्छ। मानव जातिको हितका लागी सत्संस्कार सिकाउने र साधनात्मक जीवनबाटै यस लोकदेखि परलोकसम्म ख्याति कमाउन सकिन्छ भन्ने कुराको दिव्योपदेश दिने जगत्गुरु श्रीकृष्णको नारायण स्वरुपलाई शिवले समेत गुरु मानेकोले नै हामी सबै साधकले सवैभन्दा पहिले गुरुसाधना गर्दा एकलाख पच्चीस हजारको संख्यामा ॐ परमतत्त्वाय नारायणाय गुरुभ्यो नम: को जप-अनुष्ठानको साधना गर्नु जरुरी छ। त्यसपछि गुरुसाधनाका हकमा गर्नुपर्ने शिवशक्ति संयुक्त साधना मसानमा बसेर गर्नुपर्ने भएकाले यो पुर्ण रुपले प्रामाणिक

गुरुमुखी अतिगोप्य साधना रहेको छ। अहिलेसम्म कुनै पनि गुरुले कुनै पनि शास्त्रमा यो कुरा खुलस्त उल्लेख गर्न सकेका छैनन्। तर इच्छाशक्ति प्रबल भएका जो कोही साधकलाई मेरै संरक्षकत्वमा गुह्य साधनासुत्रका साथ यो साधनासमेत गराइदिने विश्वास दिलाउँछु। यही गुरुसाधना सात्विक वैदिकमार्गबाट जाँदाखेरि ११ पटकसम्म गर्नुपर्दछ भन्ने भनाई वैदिक तन्त्रमा उल्लेख गरिएको छभने यस सुत्रलाई ११ पटकसम्म गर्न सके गुरु पुर्ण रुपले सिद्ध हुन्छन् भन्ने मान्यता सद्गुरुदेव नारायणदत्त श्रीमालीबाट पनि पुष्ट्याई भएको छ। यो कुरा अधिकांश निखिल शिष्य साधकहरूलाई थाहा नै छ होला भन्ने कुरासमेत प्रष्ट पार्दछु। तर वाममार्ग वा अघोरतन्त्रबाट साधना गर्नेले नारायणलाई गुरु मानी एकपटकमात्र एकलाख पच्चीस हजारको जप-अनुष्ठान वा पुरश्चरण साधना गरे पुग्दछ। बाँकीका हकमा शिवशक्ति संयुक्त साधना (**ॐ परमतत्वाय शिवशक्ति स्वरुपाय नमः शिवाय**) ले नै साधनात्मक जीवनको अन्तिम बिन्दु वा लक्ष्यमा पुऱ्याउँछ भन्ने कुरामा दुई मत छैन। साधनात्मक अवधिभर कुनै पनि इच्छा आकांक्षा र आशक्ति बढ्न नदिई संयमतापूर्वक साधनाको मार्ग तय गर्ने साधकले प्रारम्भ अनुसारको इष्टदेवको प्राप्ति अवश्य गर्दछन् भन्ने अनुभव अहिलेसम्म सद्गति प्राप्त गरिसकेका सद्गुरुदेवहरूको हो र मेरो अनुभव अनुभुतिले समेत त्यही कुरालाई प्रमाणित गर्दछ।

निष्कर्षमा कलिमा कालीको साधनाबाहेक पारमार्थिक यात्रामा शीघ्र फल दिने विश्वसनीय साधना अन्य कुनै पनि साधना नभएकोले यस घोर संसारबाट पार पाउन कालीसाधना गरी जीवन सफल पार्न सबैलाई सल्लाह दिन्छु।

॥ ॐ शिव संकल्पमस्तु ॥

श्री गणेशाय नमः

विशेष जानकारी

मानव जीवनमा विभिन्न विघ्नबाधाको समस्याबाट मुक्तिका लागि आफ्नो जीवनकालमा कम्तिमा १ देखि ३ पटकसम्म विघ्नविनासिनी माताको साधना गर्नु अति आवश्यक देखिन्छ। कुनै पनि महिनाको आइतबार, मंगलबार, पर्ने औँशीको दिन पारी अमलाको बोटमूनि राति १० बजेपछि सद्गुरूको निर्देशनमा निम्नलिखित मन्त्र १०,००० पटक स्फटिकको मालाले जप्ने।

मन्त्र

ॐ ऐं ह्रीं क्लीं नमः

भैरव दिगबन्धन मन्त्र : शनिवार परेको अष्टमीको दिन पारी सुनशान मसानघाटमा चिताभष्म जीउभरि दलेर तलका २ मन्त्रहरू क्रमशः १ माला र दोस्रो ११ मालाको जप गर्ने। सद्गुरुको सामिप्यमा राति १२ बजेपछि।

मन्त्र

क. **ॐ भो भैरव मनुस्तुभ्यंम्॥ भगवान् करुणा कर,
अस्म जपस्य सिद्धर्थ मनुज्ञां दातु महर्षि - (एक माला)**

ख. **ॐ बज्र क्रोधाय महादन्ताय दश दिशो बन्ध बन्ध हुम् फट् स्वाहा॥**

श्रीकृष्णको बालरुप दर्शनका लागि गंगातटमा बसेर दिनको १०८ पटक जपभजन ध्वनि प्रभावका साथ गरेमा श्रीकृष्ण भगवान्को तलका आठै रुपको दर्शन हुन सक्दछ।

मन्त्र नाम भजन

अच्युत्तमः, केशवम्, राम, नारायणम्, कृष्ण, दामोदरम्, हरि वासुदेवम्॥

ध्यानाकर्षण

माथिका कुनै पनि मन्त्र साधना नगरी सूक्ष्म शरीरको जागरण तथा ध्यानावस्था वा समाधि अवस्थामा पुग्न चाहने साधकलाई अति नै प्रामाणिक र प्रभावकारी ध्यानको मन्त्र निम्न प्रकार छ । यसको मूल ध्वनिलाई समातेर नित्य विहान बेलुका ध्वनि प्रभावका साथ पाठ गरेमा ३ महिनाभित्रै साधकमा परिवर्तन आउँदछ ।

समन्वय गर्दा विहान गरेपनि हुन्छ ।

राति १२ बजेदेखि ३ बजेसम्म गर्दा शीघ्र लाभ

ॐ परं वै प्रतन्त पूर्वा:स सतां सदीर्घा स:ऽ धौ सचैतन्यम् सपरिपूर्णताम् । परिपूर्णताम् पूर्णताम् वां पूर्वा: समाधि वैं: सत: सा शत: सा शत: सहस्रमयि ॥

श्राद्ध विधान

कर्मको इच्छा आाकांक्षा हुँदा हुँदै अकाल वा सकाल मृत्युवरण गरेका राजा-महाराजा, ज्ञानी, ध्यानी, तपस्वी, ऋषिमूनि, विद्वान् तथा सर्वसाधरण समेतका सन्ततिले वर्षको एकपटक मात्र भए पनि कुनै पनि महिनाको सोमबारका दिन पारी राति ११ बजेपछि

खुला आकाशमूनि वा घरको छतमा बसेर तल उल्लेखित पिण्ड पूजा गरेमा पितृदोषबाट मुक्त हुनुका साथै, पितृहरुले पनि तृप्ति, सद्गति र मुक्ति समेत पाउने भएकोले धर्मसम्प्रदायप्रतिको भेदलाई त्यागी यो पिण्ड पूजा गरेमा पितृ र सन्तति दुवैको कल्याण हुनुका साथै जीवनमा आइपर्ने संकट व्यवधानबाट सजिलै पार पाइन्छ भन्ने विश्वास दिलाउँदछु ।

पिण्ड पूजा विधान

आवश्यक सामग्री :

१. ३ माना गाईको दूध २. १$^{१/२}$ माना बास्नादार चामल, ३. यति, साह्रोगरी पाक्ने पित्तलको भाँडो ४. गाईको शुद्ध घीउ आधी माना ५. मह ३ चम्चा ६. केराको पात (ठूलो नच्यातिएको २ वटा) ७. माटोको ठूलो दियो २ थानं ८. ठूलो एउटा दियोमा

भरि हाल्न पुग्ने तिलको तेल नभए तोरीको तेल भए पनि हुन्छ। ९. सेतो कपडा २ मिटर १०. पिण्डमाथि छर्न वा पूजा गर्न पुग्नेगरि सेतो र पहेँलो फूल ११. भेटी ६६ वटा सिक्का पैसा १२. केशरी १ डब्बा १३. बाटेको राम्रो धूप ६६ वटा १४. पेडा १ पाउ

विधान

कुनै पनि महिनाको सोमबारका दिन पारी त्यस दिनमात्र पूजा नसिध्याएसम्म नून हालेको सामग्री नखाने। राति ११ बजेपछि खुला आकाश देखिनेगरि घरको आँगन वा छतमा बसेर देहशुद्धी नभए पनि आत्मशुद्धीका साथ माथिका सम्पूर्ण सामग्रीहरु अगाडि राखेर सर्वप्रथम पित्तलको भाँडोमा ३ माना दूधमा १$^{१/२}$ चामल र १ चम्चा घीउ हालेर साह्रोगरि पिण्ड पकाउनु होस् र त्यो पिण्डलाई एउटा ठूलो थालमा खन्याएर २ चम्चा मह हालेर मुछ्नुहोस् र तिल छर्किएर पिण्ड बटांर्न थाल्नोस्। तल चित्रमा

दिइएअनुरुप दुई वटा ठूला र बाँकी ६४ वटा मझौला पिण्ड बटारेर १६-१६ वटाको लहरमा केराको पातमा सजाएर भनौँ वा मिलाएर राख्नुहोस् । त्यसपछि पहेँलो केशरी तथा सेतो फूलले पिण्डमाथि पूजा गर्नुहोस् । प्रसाद पेडा चुँडेर सबै पिण्डमाथि चढाउनु होस् । ठूला २ पिण्डका अगाडि आफू उत्तर फर्केर बस्दा आफ्नो दायाँ हाततर्फ तेलको दियो र बायाँ तर्फ घीउको दियो बाल्ने अनि ६४ वटै पिण्डमा एक एक वटा सिक्का चढाउने ।

त्यसपछि एउटा तामाको पञ्चपात्रमा पानी राखेर उत्तरतर्फ फर्केर सुखद आसनमा बसी ६६ वटै बाटेको धूप सल्काएर ६६ वटै पिण्डमाथि राख्ने । र , सर्वप्रथम स्फटिक वा रुद्राक्षको मालाले एक माला वा १०८ पटक **ॐ परमतत्वाय शिवशक्तिस्वरुपाय नमः शिवाय** मन्त्र जप्ने । अब पञ्चपात्रको पानी आचमणिमा लिएर प्रत्येक मन्त्रैपिच्छे प्रत्येक पिण्डमा पानी चढाउनुहोस् र ६६ वटै पिण्डमा पानी

चढाइसकेपछि बाँकी १०८ को माला पूरा गर्नुहोस् । मन्त्र यसप्रकार छ-

(क) ॐ परमतत्वाय शिवशक्तिस्वरुपाय मम: पितृभ्यो नम: स्वाहा ॥ (१ माला)

(ख) ॐ परमतत्वाय शिवशक्तिस्वरुपाय मम: पितृभ्यो नम: स्वधा ॥ (१ माला)

पिण्ड पूजा समाप्त भइसकेपछि दुवै हात जोडी हे पितृ देवताहरु हामी सन्ततीले दिएको पिण्ड पानी खाई तृप्त भई, हामीलाई आशिर्वाद दिनुहोस् र आ-आफ्नो लोकतिर जानुहोस् भनी हामी सन्तती प्रार्थना गर्दछौं ।

स्वाहा भनेर दिँदा देवतुल्य पितृले पाउने र स्वधा भनेर दिँदा पिशाचयोनिमा भट्किरहेका पितृहरुले पाउने भएकाले स्वाहा र स्वधा दुवै भनी पिण्ड तर्पण गर्न गराउन अति आवश्यक देखिन्छ ।

यसरी पिण्डपूजा समाप्त भएपछि पिण्डलाई सेतो कपडाले छोपेर रातभरि त्यहीं छोड्ने र भोलिपल्ट ती पिण्डहरु भएसम्म गाईगोरुलाई ख्वाउने । र, नभएमा पिण्डमा चढाइएको भेटीसमेत जलाशयमा लगेर सेलाइदिने ।

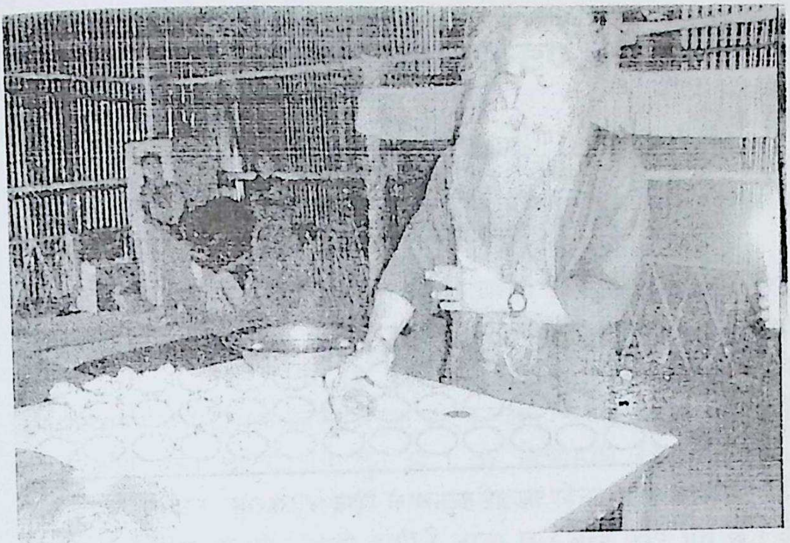

पिण्डस्थापना विधिसूत्र

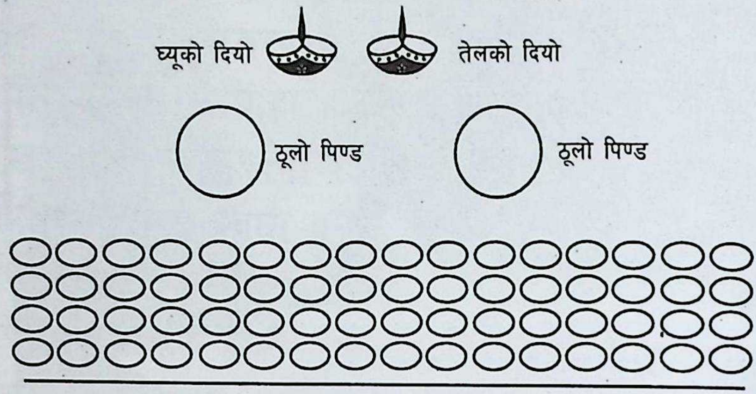

१६/१६ वटा सानो पिण्ड ४ लहरमा

रङ, साधक र सूत्र

चेवन श्री

समयको रङ हुन्छ साधकको रङ हुन्छ । अनिं युगको पनि रङ हुन्छ । सत्ययुग सेतो रङको थियो, त्रेता रातो, द्वापर पहेंलो र कलिको रङ कालो छ ।

रङ अनुसारको देवता छन् । रङ अनुसारको प्रभाव छ । शक्तिको रङ रातो हुन्छ । शिवको रङ नीलो हुन्छ । कुन स्वरुपमा कुन रङ हुने, त्यो अलग कुरा हो । तर, सबै रङ कालोबाटै उत्पति भएको हो । यसैको प्रतीकस्वरुप अघोरीहरुले कालो कपडा धारण गर्छन् । यद्यपि साधुसन्यासीलाई पञ्चरङको वस्त्र धारण गर्न छुट छ । तर निचोडको रङ कालो हो । उत्पतिको विहान कुन रङ थियो ? त्यो सरोकार रहेन । तर कालोभित्रको कालो र त्योभित्रको पनि कालो हामीले जान्नु छ । मन्त्र जाप गर्नु छ । के यो मन्त्र जाप गर्नाले त्यो जानिन्छ ? बाबाजी भन्नु हुन्छ, यही मन्त्र पढेर मैले जानैं भने तिमीहरूले चाहिँ कसरी जान्दैनौं ?

हामी अवश्य जान्दछौं । तर, साधना गर्नु पऱ्यो । साधना गर्नु भनेको न पाप गर्नु हो न धर्म गर्नु हो । केवल शरीरलाई साध्नु हो । शरीरलाई साधेर अग्निसमान बनाउनु पर्छ । अग्निको संयुक्त स्वरुप दुई रङको हुन्छ - निलो र रातो । बाबाजीका अनुसार परम तत्व त्यही हो, जसलाई शिव र शक्तिको नाममा पुजिएको छ । जसरी अग्निले भेद देख्दैन, त्यस्तै साधकले पनि जीव जीवमा भेद देख्नु हुँदैन । जसले भेद राख्दैन, त्यही अघोर हो ।

बाटोमा आउने जानेहरूसँग भेद भए पनि, भेट भए पनि हामीलाई सरोकार हुँदैन । शेष शेषान्तरहरूसँग पनि हुँदैन । सबैले आफूले आफैँलाई साध्ने हो । आफ्नो क्षमताको विकास आफैं गर्ने हो ।

शरीर साधनामा हुने मन्त्र घर्षणबाट जुन तेज निस्किन्छ, त्यही ज्ञान हो । अनि ज्ञान नै शक्ति हो । ज्ञानको रापले सज्जनलाई पनि आनन्द दिन्छ । बदमासलाई पनि आनन्द दिन्छ । तर, केवल शास्त्रमा पढे, सुनेको,

श्लोकले, न भन्नेलाई फाइदा गर्छ न सुन्नेलाई ।

यो कलिमा हामी सुविधाको दास बनिरहेका छौँ । हामीलाई सुविधा हैन, श्रम चाहिएको छ । साधनामा श्रम चाहिएको छ । हुन त आवश्यकताभन्दा ठूलो ईश्वर छैन, तर आवश्यकताको एउटा सीमाना राख्नु पर्छ । सत्चिन्तकको पहिचान त्यही हो । मृत्युपर्यन्त जीवनको लागि पनि केही त सोच्नु पर्छ नि होइन ? दोष अरुलाई लगाउँदा लगाउँदै जीवन बितिजाला । आफ्नो क्षमताको विकास आफैँ गर्नु पर्छ । साधना नगरी आफ्नो क्षमता कसरी थाहा हुन्छ ? यसैबेला बाबाजी पनि भन्नु हुन्छ- के मोटो मान्छेको छेउमा बसेर मोटाइन्छ र ?

छोटो मन्त्र, छिटो लाभ र समान फलका निम्ति यो पुस्तकको मन्त्र शुद्धसही उच्चारणका साथ जाप गर्न आवश्यक छ । विधिविधान दिइएकै छ । हतारमा र फुर्सदमा बसेर जाप गर्नुभन्दा दैनिक विहान बेलुका निश्चित समय छुट्याएर गरे राम्रो हुन्छ । नित्यको निरन्तरता आवश्यक पर्छ ।

अघोर सम्प्रदायमा गुरु परम्पराबाट निरन्तर जपिँदैआएको चण्डी मन्त्र नै यही हो । जुन सर्वहितका लागि बाबाजीले उजागर गर्नुभएको छ ।

बाबाजी भन्नुहुन्छ, शास्त्रसम्मत नभएर साधनासम्मत जानु ठीक छ । शास्त्रको मन्त्रभन्दा यो मन्त्र जापको लागि 'शुद्ध' पारिएर दिइएको छ । ताकि ध्वनि कम्पनले सुप्त चण्डी जागृत होऊन् ।

१३ अध्यायको चण्डी श्लोकको मूलस्वरुप यही १२ श्लोक हो । यसलाई शुद्ध मन्त्र ध्वनिका साथ उच्चारण गरी जाप गर्नु पर्दछ । अन्त्यमा तम, रज र सत्व यी तीन गुण क्रमशः तीन रङका छन् - कालो, रातो र सेतो । यसलाई महाकाली, महालक्ष्मी र महासस्वतीको प्रतिक रङ मानिन्छ । अनि हामीले गुरुस्वरुपमा पनि उनै स्त्रीस्वरुपलाई प्रार्थना गरेका छौँ । ताकि साधकलाई साधनामा शक्तिको कृपा मिलोस् । त्यसको सूत्र यही हो ।

जय अघोर !

cheyone02@yahoo.com
Kathmandu, Nepal

यो जागृत पुस्तक भएकोले खुट्टाले किल्चिने, च्यात्ने
वा जथाभावी नराख्न सुझाव दिइन्छ ।

9 789937 226165